

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 22ας Σεπτεμβρίου 2022 *

Περιεχόμενα

I.	Το νομικό πλαίσιο	4
A.	Η δημοσιονομική νομοθεσία του 2002	4
1.	Ο δημοσιονομικός κανονισμός του 2002	4
2.	Ο εκτελεστικός δημοσιονομικός κανονισμός του 2002	5
B.	Η δημοσιονομική νομοθεσία του 2012	6
1.	Ο δημοσιονομικός κανονισμός του 2012	6
2.	Ο κατ' εξουσιοδότηση δημοσιονομικός κανονισμός του 2012	7
Γ.	Η δημοσιονομική νομοθεσία του 2018	8
II.	Το ιστορικό των διαφορών	9
A.	Η αναιρεσείουσα	9
B.	Το ιστορικό της διοικητικής διαδικασίας	9
1.	Η απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013	9
2.	Η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014	9
3.	Η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015	11
Γ.	Το ιστορικό των δικαστικών αποφάσεων	11
1.	Η απόφαση T-29/15	11
2.	Η απόφαση T-381/15	11
3.	Η απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P	12

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

4. Η διάταξη C-183/17 P-INT	14
Δ. Οι πρωτοδίκως εκδικασθείσες υποθέσεις	14
1. Η υπόθεση T-381/15 RENV	14
2. Η υπόθεση T-645/19	16
III. Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου	17
Α. Τα αιτήματα των διαδίκων	17
Β. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου	17
IV. Επί των αιτήσεων αναιρέσεως	18
Α. Επί του αντικειμένου των διαφορών και του εννόμου συμφέροντος	18
1. Επιχειρήματα των διαδίκων	18
2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου	19
Β. Επί της αιτήσεως αναιρέσεως C-619/20 P	22
1. Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως	22
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	22
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	23
2. Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως	26
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	26
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	27
Γ. Επί της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-620/20 P	28
1. Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως	28
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	28
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	30
1) Επί της πρώτης αιτιάσεως, που αφορά παραβίαση της αρχής του δεδουλευμένου	30
2) Επί της δεύτερης και της τέταρτης αιτιάσεως, που αφορούν την ύπαρξη κατάφωρης παράβασης της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012	30
3) Επί της τρίτης αιτιάσεως, που αφορά παράβαση της υποχρέωσης επιμέλειας . .	33
2. Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως	37

α) Επιχειρήματα των διαδίκων	37
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	37
V. Επί της αγωγής στην υπόθεση T-381/15 RENV	39
Α. Επί της εκδικάσεως της διαφοράς	39
Β. Επί της ύπαρξης κατάφωρης παράβασης της υποχρέωσης επιμέλειας που υπέχει εν προκειμένω η Επιτροπή	39
Γ. Επί των προβαλλόμενων ζημιών και επί της αιτιώδους συνάφειας με τη διαπιστωθείσα παράβαση	40
VI. Επί των δικαστικών εξόδων	42

«Αίτηση αναιρέσεως – Συνεργασία για την ανάπτυξη – Εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης με έμμεση διαχείριση από διεθνή οργανισμό – Απόφαση για τη μη συνέχιση της ανάθεσης καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε οντότητα λόγω αμφιβολιών ως προς το νομικό καθεστώς της ως διεθνούς οργανισμού – Προσφυγή ακυρώσεως – Εκτέλεση ακυρωτικής απόφασης – Δεδικασμένο – Υποχρεώσεις και εξουσίες του εκδότη της ακυρωθείσας πράξης – Προπαρασκευαστική πράξη – Παραδεκτό – Αίτημα αποζημίωσης – Κανόνας δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες – Δημοσιονομικοί κανονισμοί της Ένωσης – Υποχρέωση επιμέλειας – Ύπαρξη κατάφωρης παράβασης της υποχρέωσης αυτής – Συγκεκριμένη εξέταση της κάθε περίπτωσης – Ηθική βλάβη – Πρόσφορη και επαρκής ικανοποίηση με την ακύρωση της παράνομης πράξης – Υλική ζημία – Διαφορά η οποία δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση – Αναπομπή της υπόθεσης στο Γενικό Δικαστήριο»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-619/20 P και C-620/20 P,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ασκηθείσες στις 19 Νοεμβρίου 2020,

International Management Group (IMG), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους J.-Y. de Cara και L. Levi, avocats,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον J. Baquero Cruz και την J. Norris,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Prechal, πρόεδρο τμήματος, J. Passer (εισηγητή), F. Biltgen, N. Wahl και M. L. Arastey Sahún, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Campos Sánchez-Bordona

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση C-619/20 P χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του στην υπόθεση C-620/20 P κατά τη συνεδρίαση της 3ης Μαρτίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-619/20 P, η International Management Group (στο εξής: IMG) ζητεί την αναίρεση της διάταξης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, IMG κατά Επιτροπής (T-645/19, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2020:388), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή-αγωγή της με αίτημα, αφενός, την ακύρωση του εγγράφου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 2019, με το οποίο η IMG καλείτο να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα στο πλαίσιο της εκτέλεσης της απόφασης της 31ης Ιανουαρίου 2019, International Management Group κατά Επιτροπής (C-183/17 P και C-184/17 P, στο εξής: απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, EU:C:2019:78), και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από το εν λόγω έγγραφο και από τις αποφάσεις που ακυρώθηκαν με την ως άνω δικαστική απόφαση.
- 2 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-620/20 P, η IMG ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, IMG κατά Επιτροπής (T-381/15 RENV, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2020:406), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή της με αίτημα την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από την απόφαση της Επιτροπής, που περιέχεται στο από 8 Μαΐου 2015 έγγραφό της, περί μη σύναψης με αυτή νέων συμβάσεων ανάθεσης αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης «έως ότου υπάρχει απόλυτη βεβαιότητα σχετικά με το νομικό καθεστώς [της] ως διεθνούς οργανισμού».

I. Το νομικό πλαίσιο

A. Η δημοσιονομική νομοθεσία του 2002

1. Ο δημοσιονομικός κανονισμός του 2002

- 3 Ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 2002, L 248, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1995/2006 του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2006 (ΕΕ 2006, L 390, σ. 1) (στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός του 2002), καταργήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2013, με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό

προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού 1605/2002 (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1) (στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός του 2012). Ωστόσο, το άρθρο 212, στοιχείο α', του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012 προέβλεπε, μεταξύ άλλων, ότι τα άρθρα 53 και 53δ του δημοσιονομικού κανονισμού του 2002 εξακολουθούσαν να εφαρμόζονται σε όλες τις αναλήψεις υποχρεώσεων που είχαν εγγραφεί έως και την 31η Δεκεμβρίου 2013.

- 4 Το άρθρο 53 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2002 προέβλεπε τα εξής:

«Η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 53α έως 53δ, με οποιονδήποτε από τους ακόλουθους τρόπους:

- α) σε συγκεντρωτική βάση,
- β) με επιμερισμένη ή αποκεντρωμένη διαχείριση, ή
- γ) με διαχείριση από κοινού με διεθνείς οργανισμούς.»

- 5 Το άρθρο 53δ του κανονισμού αυτού προέβλεπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«1. Οσάκις η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με από κοινού διαχείριση, ορισμένα εκτελεστικά καθήκοντα μεταβιβάζονται σε διεθνείς οργανισμούς [...]

[...]

2. Η ατομική συμφωνία που συνάπτεται με διεθνή οργανισμό για τη χορήγηση χρηματοδότησης περιλαμβάνει λεπτομερείς διατάξεις για την εκτέλεση των καθηκόντων που μεταβιβάζονται στο διεθνή οργανισμό.

[...]»

2. Ο εκτελεστικός δημοσιονομικός κανονισμός του 2002

- 6 Ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 1605/2002 (ΕΕ 2002, L 357, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 478/2007 της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 2007 (ΕΕ 2007, L 111, σ. 13) (στο εξής: εκτελεστικός δημοσιονομικός κανονισμός του 2002 και, από κοινού με τον δημοσιονομικό κανονισμό του 2002, δημοσιονομική νομοθεσία του 2002), καταργήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2013, με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού 966/2012 (ΕΕ 2012, L 362, σ. 1) (στο εξής: κατ' εξουσιοδότηση δημοσιονομικός κανονισμός του 2012 και, από κοινού με τον δημοσιονομικό κανονισμό του 2012, δημοσιονομική νομοθεσία του 2012).

- 7 Το άρθρο 43 του εκτελεστικού δημοσιονομικού κανονισμού του 2002, το οποίο φέρει τον τίτλο «Από κοινού διαχείριση», όριζε, μεταξύ άλλων, στην παράγραφο 2 τα εξής:

«Οι διεθνείς οργανισμοί στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 53δ του [δημοσιονομικού κανονισμού του 2002] έχουν ως εξής:

α) διεθνείς οργανισμοί δημοσίου δικαίου που ιδρύονται με διακυβερνητικές συμφωνίες, καθώς και εξειδικευμένοι οργανισμοί τους οποίους αυτοί δημιουργούν·

[...]».

B. Η δημοσιονομική νομοθεσία του 2012

1. Ο δημοσιονομικός κανονισμός του 2012

- 8 Ο δημοσιονομικός κανονισμός του 2012 τέθηκε σε ισχύ στις 27 Οκτωβρίου 2012, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο του άρθρου του 214. Είχε εφαρμογή από 1ης Ιανουαρίου 2013 δυνάμει του δευτέρου εδαφίου του άρθρου αυτού, με την επιφύλαξη των ειδικών ημερομηνιών εφαρμογής που προβλέπονταν στο ίδιο εδάφιο για ορισμένες διατάξεις του εν λόγω κανονισμού.

- 9 Μεταξύ των διατάξεων αυτών περιλαμβανόταν το άρθρο 58 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012, με τίτλο «Μέθοδοι εκτέλεσης του προϋπολογισμού», το οποίο περιλάμβανε την ακόλουθη παράγραφο 1, η οποία είχε εφαρμογή μόνο στις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν μετά την 1η Ιανουαρίου 2014:

«Η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με τους ακόλουθους τρόπους:

α) απευθείας (“άμεση διαχείριση”) από τα τμήματά της [...]

β) υπό καθεστώς επιμερισμένης διαχείρισης με τα κράτη μέλη (“επιμερισμένη διαχείριση”)· ή

γ) έμμεσα (“έμμεση διαχείριση”), [...] αναθέτοντας καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε:

[...]

ii) διεθνείς οργανισμούς και τις οργανώσεις τους,

[...]».

- 10 Τα άρθρα 84 έως 86 του εν λόγω κανονισμού είχαν εφαρμογή από 1ης Ιανουαρίου 2013.

- 11 Δυνάμει του άρθρου 84 του ίδιου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Απόφαση χρηματοδότησης»:

«1. Κάθε δαπάνη αποτελεί αντικείμενο ανάληψης, εκκαθάρισης, εντολής πληρωμής και πληρωμής.

2. Εκτός εάν πρόκειται για πιστώσεις οι οποίες [...] μπορούν να εκτελεσθούν χωρίς βασική πράξη, της αναλήψεως δαπάνης προηγείται απόφαση χρηματοδότησης που εκδίδεται από το όργανο ή από τις αρχές τις οποίες εξουσιοδοτούν τα όργανα.

3. Η απόφαση χρηματοδότησης της παραγράφου 2 προσδιορίζει τον επιδιωκόμενο στόχο, τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, τη μέθοδο εφαρμογής και το συνολικό ποσό της χρηματοδότησης. Περιλαμβάνεται επίσης περιγραφή των ενεργειών που θα χρηματοδοτηθούν και αναφέρεται το ποσό που διατίθεται για κάθε ενέργεια, με ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα εφαρμογής.

Σε περίπτωση έμμεσης διαχείρισης, η απόφαση χρηματοδότησης προσδιορίζει επίσης την εντεταλμένη οντότητα ή πρόσωπο σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 1 στοιχείο γ), τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για την επιλογή της οντότητας ή του προσώπου και τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί.

[...]»

- 12 Το άρθρο 85 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012, με τίτλο «Είδη δεσμεύσεων», όριζε στην παράγραφο 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, τα εξής:

«Η δημοσιονομική δέσμευση έγκειται στην πράξη κράτησης των πιστώσεων που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση μεταγενέστερων πληρωμών προς εκπλήρωση νομικών δεσμεύσεων.

Νομική δέσμευση είναι η πράξη με την οποία ο διατάκτης δημιουργεί ή διαπιστώνει υποχρέωση από την οποία προκύπτει επιβάρυνση.»

- 13 Το άρθρο 86 του ίδιου κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Κανόνες που εφαρμόζονται στις δεσμεύσεις», προέβλεπε στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Για κάθε μέτρο που είναι δυνατόν να προκαλέσει δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού, ο αρμόδιος διατάκτης προβαίνει σε δημοσιονομική δέσμευση πριν αναλάβει νομική δέσμευση έναντι τρίτων [...]».

2. Ο κατ' εξουσιοδότηση δημοσιονομικός κανονισμός του 2012

- 14 Το άρθρο 43 του κατ' εξουσιοδότηση δημοσιονομικού κανονισμού του 2012, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ειδικές διατάξεις για την έμμεση διαχείριση με διεθνείς οργανισμούς [...]», όριζε στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Οι διεθνείς οργανισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 58 παράγραφος 1 στοιχείο γ) σημείο ii) του δημοσιονομικού κανονισμού [του 2012] είναι:

α) οργανισμοί δημόσιου διεθνούς δικαίου που έχουν συσταθεί με διεθνείς συμφωνίες, καθώς και εξειδικευμένοι οργανισμοί που έχουν συσταθεί από τους προαναφερόμενους οργανισμούς.

[...]»

Γ. Η δημοσιονομική νομοθεσία του 2018

15 Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1, στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός του 2018), τέθηκε σε ισχύ στις 2 Αυγούστου 2018 και εφαρμόζεται από την ημερομηνία αυτή, με την επιφύλαξη των ειδικών ημερομηνιών εφαρμογής που προβλέπονται για ορισμένες από τις διατάξεις του.

16 Το άρθρο 62 του κανονισμού αυτού, το οποίο επιγράφεται «Μέθοδοι εκτέλεσης του προϋπολογισμού», προβλέπει στην παράγραφο 1, πρώτο εδάφιο, τα εξής:

«Η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με τους ακόλουθους τρόπους:

α) άμεσα (“άμεση διαχείριση”) [...].

β) υπό καθεστώς επιμερισμένης διαχείρισης με τα κράτη μέλη (“επιμερισμένη διαχείριση”) [...].

γ) έμμεσα (“έμμεση διαχείριση”), όπως ορίζεται στα άρθρα 125 έως 149 και στα άρθρα 154 έως 159, όταν αυτό προβλέπεται από τη βασική πράξη ή στις περιπτώσεις του άρθρου 58 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως δ), μέσω της ανάθεσης καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

[...]

ii) σε διεθνείς οργανισμούς ή εξειδικευμένους οργανισμούς αυτών, κατά την έννοια του άρθρου 156.

[...].

17 Το άρθρο 156 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έμμεση διαχείριση με διεθνείς οργανισμούς», έχει ως εξής:

«1. Η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) σημείο ii), να εκτελεί τον προϋπολογισμό έμμεσα με διεθνείς οργανισμούς δημόσιου διεθνούς δικαίου που έχουν συσταθεί με διεθνείς συμφωνίες (“διεθνείς οργανισμοί”) και με εξειδικευμένους οργανισμούς που έχουν συσταθεί από τους προαναφερόμενους οργανισμούς. Οι συμφωνίες αυτές διαβιβάζονται στην Επιτροπή ως μέρος της αξιολόγησης που διενεργείται από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 154 παράγραφος 3.

[...]

4. Στις περιπτώσεις που οι διεθνείς οργανισμοί εκτελούν κονδύλια υπό καθεστώς έμμεσης διαχείρισης, εφαρμόζονται οι συμφωνίες επαλήθευσης που έχουν συναφθεί με τους οργανισμούς αυτούς.»

II. Το ιστορικό των διαφορών

A. Η αναίρεσείυσα

- 18 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 1 της αναίρεσιβαλλόμενης απόφασης, σύμφωνα με το καταστατικό της, η IMG ιδρύθηκε στις 25 Νοεμβρίου 1994 ως διεθνής οργανισμός με την επωνυμία «International Management Group – Infrastructure for Bosnia and Herzegovina» (Διεθνής ομάδα διαχείρισης – δομή για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη), με έδρα το Βελιγράδι (Σερβία), ούτως ώστε τα κράτη που συμμετέχουν στην ανασυγκρότηση της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης να έχουν στη διάθεσή τους προς τούτο μια οντότητα ειδικού σκοπού. Έκτοτε, η IMG επεξέτεινε σταδιακά το πεδίο δραστηριότητάς της και εν συνεχεία, στις 13 Ιουνίου 2012, συνήψε συμφωνία για την έδρα της με το Βασίλειο του Βελγίου.

B. Το ιστορικό της διοικητικής διαδικασίας

- 19 Το ιστορικό της διοικητικής διαδικασίας των υπό κρίση διαφορών, όπως εκτέθηκε ήδη στις σκέψεις 17 έως 28 της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, είναι, κατ' ουσίαν, το ακόλουθο.

1. Η απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013

- 20 Στις 7 Νοεμβρίου 2013, η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση C(2013) 7682 τελικό, σχετικά με το πρόγραμμα ετήσιας δράσης του 2013 για τη Μιανμάρ/Βιρμανία που πρόκειται να χρηματοδοτηθεί από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013), βάσει του άρθρου 84 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012.
- 21 Το άρθρο 1 της απόφασης αυτής όριζε ότι εγκρίνεται το πρόγραμμα δράσης του 2013 για τη Μιανμάρ/Βιρμανία, όπως αναλύεται στα παραρτήματα 1 και 2 αυτής.
- 22 Το άρθρο 3 της εν λόγω απόφασης προέβλεπε ότι καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού με από κοινού διαχείριση μπορούν να ανατεθούν στις οντότητες που αναφέρονται στα παραρτήματά της 1 και 2, υπό τον όρο της σύναψης συμφωνίας ανάθεσης καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού.
- 23 Το παράρτημα 2 της ίδιας απόφασης περιέγραφε τη δεύτερη δράση που συνιστούσε το πρόγραμμα δράσης του 2013 για τη Μιανμάρ/Βιρμανία. Τα τμήματα 5 και 8 του εν λόγω παραρτήματος όριζαν, κατ' ουσίαν, ότι η δράση αυτή αποτελούνταν από πρόγραμμα ανάπτυξης του εμπορίου, του οποίου η δαπάνη, εκτιμώμενη σε 10 εκατομμύρια ευρώ, επρόκειτο να χρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση και του οποίου η εφαρμογή θα πραγματοποιούνταν με από κοινού διαχείριση με την IMG. Το σημείο 8.3.1 του εν λόγω παραρτήματος ανέφερε την IMG ως διεθνή οργανισμό που έχει ήδη εγκατασταθεί στη Μιανμάρ/Βιρμανία και έχει συνδεθεί με την υλοποίηση έργων χρηματοδοτούμενων από την Ένωση στο κράτος αυτό.

2. Η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014

- 24 Στις 17 Φεβρουαρίου 2014, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) ενημέρωσε την Επιτροπή ότι είχε κινήσει διαδικασία έρευνας σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG.

- 25 Στις 24 Φεβρουαρίου 2014, ο γενικός γραμματέας της Επιτροπής διαβίβασε τις πληροφορίες αυτές στον γενικό διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Διεθνούς Συνεργασίας και Ανάπτυξης του εν λόγω θεσμικού οργάνου, εφιστώντας την προσοχή του στη δυνατότητα λήψης προληπτικών μέτρων βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 248, σ. 1).
- 26 Στις 26 Φεβρουαρίου 2014, ο γενικός διευθυντής έλαβε προληπτικά μέτρα βάσει της διάταξης αυτής, με την αιτιολογία ότι από την αρχική ανάλυση της OLAF είχαν προκύψει αμφιβολίες σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG. Τα προληπτικά αυτά μέτρα συνίσταντο, κυρίως, στην προσωρινή απαγόρευση, αφενός, της σύναψης με την IMG οποιασδήποτε νέας συμφωνίας ανάθεσης καθηκόντων στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης του προϋπολογισμού της Ένωσης βάσει του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012 και, αφετέρου, της παράτασης κάθε συμφωνίας ανάθεσης καθηκόντων που είχε ήδη συναφθεί με την IMG στο πλαίσιο της από κοινού διαχείρισης του προϋπολογισμού της Ένωσης βάσει του δημοσιονομικού κανονισμού του 2002.
- 27 Στις 25 Απριλίου 2014, ο γενικός διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Διεθνούς Συνεργασίας και Ανάπτυξης της Επιτροπής απηύθυνε στην IMG έγγραφο (στο εξής: έγγραφο της 25ης Απριλίου 2014), με το οποίο την ενημέρωσε ότι ανέκυψαν τρία νέα στοιχεία στον διοικητικό φάκελο της Επιτροπής, ήτοι, πρώτον, ότι πέντε κράτη μέλη της Ένωσης τα οποία η IMG παρουσίαζε ως μέλη της δεν θεωρούσαν ότι όντως αποτελούσαν μέλη της, δεύτερον, ότι ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) είχε αναφέρει ότι η IMG δεν αποτελούσε ειδικό οργανισμό του ΟΗΕ και, τρίτον, ότι υπήρχε αβεβαιότητα σχετικά με την εξουσία των προσώπων που είχαν εκπροσωπήσει ορισμένα κράτη κατά την υπογραφή της ιδρυτικής πράξης της IMG. Ο γενικός διευθυντής ανέφερε επίσης ότι, λαμβανομένων υπόψη των αμφιβολιών που είχαν εγείρει τα στοιχεία αυτά σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG, είχε ζητήσει από τις υπηρεσίες των οποίων προΐστατο να αναστείλουν προσωρινά, κατά το μέρος που την αφορούσαν, την προσφυγή στις διαδικασίες της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012 βάσει των οποίων η Επιτροπή δύναται να αναθέτει την εκπλήρωση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε διεθνείς οργανισμούς στο πλαίσιο έμμεσης ή από κοινού διαχείρισης του προϋπολογισμού της Ένωσης.
- 28 Στις 15 Δεκεμβρίου 2014, η Επιτροπή έλαβε την έκθεση που συνέταξε η OLAF κατά το πέρας της έρευνάς της (στο εξής: έκθεση της OLAF), συνοδευόμενη από σειρά συστάσεων. Με την έκθεση αυτή, η OLAF έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η IMG δεν αποτελούσε διεθνή οργανισμό κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012 και συνέστησε στην Επιτροπή να επιβάλει κυρώσεις στην IMG καθώς και να προβεί στην ανάκτηση των ποσών που της είχαν καταβληθεί υπό την ιδιότητά της αυτή.
- 29 Στις 16 Δεκεμβρίου 2014, η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση C(2014) 9787 τελικό βάσει του άρθρου 84 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012 (στο εξής: απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014). Κατά το άρθρο 1 της απόφασης αυτής, το παράρτημα 2 της απόφασης της 7ης Νοεμβρίου 2013 αντικαταστάθηκε από νέο παράρτημα, του οποίου τα τμήματα 1 και 4.3 όριζαν, κατ' ουσίαν, ότι η υλοποίηση του προγράμματος ανάπτυξης του εμπορίου που προβλεπόταν στην τελευταία αυτή απόφαση θα πραγματοποιούνταν με έμμεση διαχείριση από άλλη οντότητα και όχι από την IMG.

3. Η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015

- 30 Στις 16 Ιανουαρίου 2015, η νομική υπηρεσία της Επιτροπής συνέταξε σημείωμα με τίτλο «Νομική ανάλυση [της έκθεσης της OLAF] επί της έρευνας [...] σχετικά με την [IMG]».
- 31 Στις 8 Μαΐου 2015, η Επιτροπή απηύθυνε στην IMG έγγραφο προκειμένου να την ενημερώσει για τις ενέργειες στις οποίες προτίθετο να προβεί κατόπιν της έκθεσης της OLAF. Απέφερε ειδικότερα ότι, μολονότι δεν θα έδινε συνέχεια στην πλειονότητα των συστάσεων που περιείχε η έκθεση αυτή, την οποία δεν είχε κοινοποιήσει στην IMG, είχε αποφασίσει μεταξύ άλλων ότι, «έως ότου υπάρχει απόλυτη βεβαιότητα σχετικά με το νομικό καθεστώς [της] ως διεθνούς οργανισμού», οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν επρόκειτο να συνάψουν με την IMG νέα σύμβαση ανάθεσης καθηκόντων βάσει των διατάξεων για την ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε διεθνείς οργανισμούς στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης του προϋπολογισμού της Ένωσης (στο εξής: απόφαση της 8ης Μαΐου 2015).

Γ. Το ιστορικό των δικαστικών αποφάσεων

1. Η απόφαση T-29/15

- 32 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Ιανουαρίου 2015, η IMG άσκησε προσφυγή ζητώντας την ακύρωση της απόφασης της 16ης Δεκεμβρίου 2014.
- 33 Η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής, η οποία αφορούσε τον χαρακτήρα της απόφασης της 16ης Δεκεμβρίου 2014 ως πράξης μη δεκτικής προσβολής επειδή, αφενός, δεν παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και, αφετέρου, είχε αμιγώς επιβεβαιωτικό χαρακτήρα σε σχέση με το έγγραφο της 25ης Απριλίου 2014, με το οποίο ενημερώθηκε η IMG σχετικά με τα προληπτικά μέτρα της 26ης Φεβρουαρίου 2014.
- 34 Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2015, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να εξετάσει την ένσταση αυτή μαζί με την ουσία της υποθέσεως.
- 35 Με απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2017, International Management Group κατά Επιτροπής (T-29/15, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: απόφαση T-29/15, EU:T:2017:56), το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της IMG. Με τις σκέψεις 28 έως 78 της απόφασης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ένσταση απαραδέκτου της Επιτροπής ήταν αβάσιμη διότι η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014, αφενός, παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, καθόσον είχε στερήσει οριστικά από την IMG τη δυνατότητα να συνάψει τη σχετική σύμβαση ανάθεσης καθηκόντων, και, αφετέρου, δεν είχε αμιγώς επιβεβαιωτικό χαρακτήρα σε σχέση με το έγγραφο της 25ης Απριλίου 2014. Ωστόσο, με τις σκέψεις 79 έως 169 και 174 της εν λόγω απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τους επτά λόγους ακυρώσεως που προέβαλε η IMG και, ως εκ τούτου, απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη.

2. Η απόφαση T-381/15

- 36 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Ιουλίου 2015, η IMG άσκησε προσφυγή-αγωγή με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015 και την αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη από την απόφαση αυτή.

- 37 Η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου της εν λόγω προσφυγής-αγωγής, η οποία αφορούσε τον χαρακτήρα της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015 ως πράξης μη δεκτικής προσβολής ιδίως επειδή δεν παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα.
- 38 Με διάταξη της 29ης Ιανουαρίου 2016, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να εξετάσει την ένσταση αυτή μαζί με την ουσία της υποθέσεως.
- 39 Με απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2017, IMG κατά Επιτροπής (T-381/15, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: απόφαση T-381/15, EU:T:2017:57), το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι παρείλκε η έκδοση απόφασης επί μέρους της προσφυγής-αγωγής της IMG και την απέρριψε κατά τα λοιπά.
- 40 Με τις σκέψεις 41 έως 53 και 75 της απόφασης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, καταρχάς, ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 παρήγαγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα καθόσον είχε στερήσει από την IMG τη δυνατότητα να της ανατεθούν νέα καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού σύμφωνα με τη μέθοδο της έμμεσης διαχείρισης από διεθνή οργανισμό που προβλέπεται στο άρθρο 58, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012, οπότε η προσφυγή ακυρώσεως της IMG ήταν παραδεκτή. Εν συνεχεία, με τις σκέψεις 76 έως 160 της εν λόγω απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τους οκτώ λόγους ακυρώσεως που προέβαλε η IMG και, ως εκ τούτου, απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν, μεταξύ άλλων, ότι, μολονότι η αιτιολογία της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015 δεν ήταν επαρκώς ακριβής και λεπτομερής, η απόφαση αυτή έπρεπε να νοηθεί και να ελεγχθεί υπό το πρίσμα των τριών πραγματικών και νομικών στοιχείων που απαριθμούνται στη σκέψη 27 της παρούσας απόφασης, τα οποία η Επιτροπή είχε γνωστοποιήσει στην IMG προκειμένου να δικαιολογήσει τις αμφιβολίες της όσον αφορά την ιδιότητα της οντότητας αυτής ως διεθνούς οργανισμού. Τέλος, με τις σκέψεις 170 έως 173 της ίδιας απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα της IMG για αποζημίωση ως αβάσιμο.

3. Η απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P

- 41 Με δύο αιτήσεις αναιρέσεως που ασκήθηκαν στις 11 Απριλίου 2017, η IMG ζήτησε από το Δικαστήριο να αναιρέσει τις αποφάσεις T-29/15 και T-381/15 και να αποφανθεί οριστικώς επί των διαφορών ακυρώνοντας τις αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 2014 και της 8ης Μαΐου 2015, καθώς και να υποχρεώσει την Ένωση να αποκαταστήσει τις ζημίες που προξένησε η δεύτερη από τις ανωτέρω αποφάσεις της Επιτροπής.
- 42 Η Επιτροπή, ενώ ζήτησε την απόρριψη των δύο αυτών αιτήσεων αναιρέσεως στο σύνολό τους, άσκησε παράλληλα δύο ανταναιρέσεις, με τις οποίες ζήτησε από το Δικαστήριο, κατ' ουσίαν, να αναιρέσει τις αποφάσεις T-29/15 και T-381/15, κατά το μέρος που απέρριπταν τις ενστάσεις της απαραδέκτου, και να αποφανθεί οριστικώς επί των διαφορών απορρίπτοντας την προσφυγή και την προσφυγή-αγωγή, αντιστοίχως, ως απαράδεκτες.
- 43 Με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, το Δικαστήριο απέρριψε, πρώτον, τις δύο ανταναιρέσεις της Επιτροπής με το σκεπτικό ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε υποπέσει σε καμία από τις νομικές πλάνες που προέβαλε το θεσμικό αυτό όργανο κρίνοντας ότι η προσφυγή και η προσφυγή-αγωγή της IMG ήταν παραδεκτές καθόσον αφορούσαν πράξεις προοριζόμενες να παραγάγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα της IMG, μεταβάλλοντας ουσιαστικά τη νομική της κατάσταση.

- 44 Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο διαπίστωσε, με τις σκέψεις 55 έως 60 της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, ότι η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 αποτελούσε απόφαση χρηματοδότησης εκδοθείσα βάσει του άρθρου 84 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012, με αντικείμενο την τροποποίηση προγενέστερης απόφασης, προκειμένου να ανατεθεί σε τρίτη οντότητα καθήκον εκτέλεσης του προϋπολογισμού που είχε προηγουμένως ανατεθεί στην IMG. Επισήμανε επίσης ότι η εν λόγω απόφαση χρηματοδότησης είχε ως αποτέλεσμα να απολέσει η IMG το νομικό καθεστώς της εντεταλμένης οντότητας για την εκτέλεση δημοσιονομικών καθηκόντων και, κατά συνέπεια, να στερήσει από την ενδιαφερομένη κάθε δυνατότητα να συνάψει, σε επόμενο χρόνο, σχετική σύμβαση με την Ένωση για την ανάθεση καθηκόντων, υλοποιώντας νομική δέσμευση κατά την έννοια των άρθρων 85 και 86 του κανονισμού αυτού.
- 45 Επιπλέον, το Δικαστήριο διαπίστωσε, με τις σκέψεις 61 έως 63 της εν λόγω απόφασης, ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 απαγόρευε τη σύναψη με την IMG οποιασδήποτε άλλης συμφωνίας ανάθεσης καθηκόντων στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης του προϋπολογισμού της Ένωσης «έως ότου υπάρχει απόλυτη βεβαιότητα σχετικά με το νομικό καθεστώς [της] ως διεθνούς οργανισμού», ότι, με τον τρόπο αυτό, στερούσε από την ενδιαφερομένη κάθε πραγματική ευκαιρία να της ανατεθούν καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού υπό την ιδιότητα αυτή και ότι, όπως απέρρευε από τη νομολογία, το αποτέλεσμα αυτό έπρεπε να θεωρηθεί ως δεσμευτικό έννομο αποτέλεσμα της εν λόγω απόφασης, όπως ορθώς είχε κρίνει το Γενικό Δικαστήριο.
- 46 Δεύτερον, το Δικαστήριο δέχθηκε, με τις σκέψεις 84 έως 97 της ίδιας απόφασης, τους λόγους που προέβαλε η IMG στο πλαίσιο των δύο αιτήσεων αναιρέσεως με τους οποίους επέκρινε τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή δεν είχε υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως δικαιολογώντας τις αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 2014 και της 8ης Μαΐου 2015 επικαλούμενη την ύπαρξη αμφιβολιών ως προς το κατά πόσον η IMG αποτελούσε διεθνή οργανισμό κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012.
- 47 Συναφώς, το Δικαστήριο έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στον βαθμό που απλώς διαπίστωσε ότι τα επιχειρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η IMG δεν αίρουν τις αμφιβολίες της Επιτροπής όσον αφορά το νομικό καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού, αντί να προβεί σε έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων της 16ης Δεκεμβρίου 2014 και της 8ης Μαΐου 2015 με γνώμονα την έννοια του «διεθνούς οργανισμού» σύμφωνα με τη δημοσιονομική νομοθεσία του 2002 και του 2012, η οποία παραπέμπει, ως προς το ζήτημα αυτό, στους «οργανισμο[ύς] δημόσιου διεθνούς δικαίου που έχουν συσταθεί με διεθνείς συμφωνίες».
- 48 Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι κανένα από τα τρία στοιχεία που απαριθμούνται στη σκέψη 27 της παρούσας απόφασης δεν μπορούσε νομίμως να δικαιολογήσει την ύπαρξη αμφιβολιών ως προς το κατά πόσον η IMG αποτελεί διεθνή οργανισμό, καθόσον οι αμφιβολίες αυτές αφορούσαν μόνον την ιδιότητα πέντε κρατών τα οποία, σύμφωνα με την IMG, ήταν ή είχαν υπάρξει μέλη της, καθώς και τις εξουσίες των εκπροσώπων αυτών των κρατών κατά την υπογραφή της ιδρυτικής πράξης της IMG, ενώ, αντιθέτως, δεν αφορούσαν το σύνολο των κρατών που είναι μέλη της IMG ή το δικό της νομικό καθεστώς.
- 49 Τρίτον, τέλος, το Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 98 έως 106 της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, κατά πρώτον, ότι η διαπίστωση της πολλαπλής πλάνης περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο συνεπαγόταν την αναίρεση των αποφάσεων T-29/15 και T-381/15 στο σύνολό τους, κατά δεύτερον, ότι οι δύο ένδικες διαφορές ήταν ώριμες προς εκδίκαση κατά το μέρος που η IMG ζητούσε την ακύρωση των αποφάσεων της

16ης Δεκεμβρίου 2014 και της 8ης Μαΐου 2015, κατά τρίτον, ότι οι δύο αυτές αποφάσεις της Επιτροπής ήταν παράνομες, για τους ίδιους λόγους όπως και οι αποφάσεις T-29/15 και T-381/15, οπότε έπρεπε και αυτές να ακυρωθούν το σύνολό τους, και, κατά τέταρτον, ότι το αίτημα αποκατάστασης των ζημιών που υπέστη η IMG λόγω της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015 δεν ήταν, αντιθέτως, ώριμο προς εκδίκαση και έπρεπε να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο.

4. Η διάταξη C-183/17 P-INT

- 50 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Ιανουαρίου 2020, η IMG ζήτησε από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει τα σημεία 1 έως 3 του διατακτικού της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, σε συνδυασμό με τις σκέψεις 91 έως 105 του σκεπτικού της απόφασης αυτής, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε βασίμως να διατηρεί αμφιβολίες όσον αφορά το νομικό καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού κατά τη δημοσιονομική νομοθεσία της Ένωσης.
- 51 Με διάταξη της 9ης Ιουνίου 2020, International Management Group κατά Επιτροπής (C-183/17 P-INT, στο εξής: διάταξη C-183/17 P-INT, EU:C:2020:507), το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση ερμηνείας ως προδήλως απαράδεκτη καθόσον αφορούσε ζήτημα το οποίο δεν κρίθηκε με την εν λόγω απόφαση. Ειδικότερα, με τις σκέψεις 22 και 23 της διάταξης αυτής, το Δικαστήριο επισήμανε, κατ' ουσίαν, ότι, μολοντί είχε διαπιστώσει τον εσφαλμένο χαρακτήρα των αμφιβολιών που εξέφρασε η Επιτροπή σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού στηριζόμενη σε σειρά στοιχείων μη δυνάμενων να θεμελιώσουν τέτοιες αμφιβολίες, το Δικαστήριο δεν είχε επιλύσει σε καμία περίπτωση το ζήτημα αν, με βάση ανάλυση μη ενέχουσα πλάνη περί το δίκαιο και λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των κρίσιμων πραγματικών και νομικών στοιχείων, έπρεπε να θεωρηθεί, ή αντιθέτως έπρεπε να αποκλειστεί, ότι η ενδιαφερόμενη είχε την ιδιότητα του διεθνούς οργανισμού.

Δ. Οι πρωτοδίκως εκδικασθείσες υποθέσεις

1. Η υπόθεση T-381/15 RENV

- 52 Κατόπιν της έκδοσης της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τους διαδίκους να υποβάλουν γραπτές παρατηρήσεις, πριν τους απευθύνει ερωτήσεις προς γραπτή απάντηση, στις οποίες οι διάδικοι απάντησαν εντός της ταχθείσας προς τούτο προθεσμίας. Επίσης, άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 12ης Μαρτίου 2020.
- 53 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα αποζημίωσης που μνημονεύεται στη σκέψη 49 της παρούσας απόφασης.
- 54 Πρώτον, με τις σκέψεις 49 έως 68 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το αίτημα αυτό, όπως εξειδικεύθηκε από την IMG με τις γραπτές παρατηρήσεις της κατόπιν της μερικής αναπομπής της υπόθεσης από το Δικαστήριο, ήταν απαράδεκτο κατά το μέρος που αποσκοπούσε στην αποκατάσταση μιας σειράς ζημιών οι οποίες είτε είχαν προστεθεί σε εκείνες που περιλαμβάνονταν στο εισαγωγικό δικόγραφο είτε είχαν μεταβληθεί ως προς τη φύση τους σε σχέση με αυτές. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτα τα επιμέρους αιτήματα του εν λόγω αποζημιωτικού αιτήματος με τα οποία η IMG ζητούσε την αποκατάσταση σε είδος, μέσω διαταγών και δημοσίων δηλώσεων πλέον τόκων

υπερμερείας, διαφόρων υλικών ζημιών τις οποίες ισχυριζόταν ότι υπέστη εξαιτίας της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015. Επιπλέον, το εν λόγω δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτο επιμέρους αίτημα με το οποίο η IMG ζητούσε χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη η οποία είχε πλέον αποτιμηθεί σε 10 εκατομμύρια ευρώ, αντί του συμβολικού ποσού του ενός ευρώ που είχε ζητηθεί με την εν λόγω αγωγή.

- 55 Αντιθέτως, το αίτημα αποζημίωσης κρίθηκε παραδεκτό κατά το μέρος που αφορούσε ορισμένες υλικές ζημιές και την ηθική βλάβη της οποίας την ικανοποίηση είχε ζητήσει η IMG με την εν λόγω αγωγή.
- 56 Δεύτερον, στις σκέψεις 75 έως 93 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, μολονότι ήταν παράνομη για τους λόγους που δέχθηκε το Δικαστήριο στην απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 δεν είχε παραβεί κανέναν κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες.
- 57 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο, με τις σκέψεις 76 έως 88 της ως άνω απόφασης, απέρριψε ως αβάσιμη την επιχειρηματολογία της IMG κατά την οποία έπρεπε να θεωρηθεί ότι, λαμβανομένων υπόψη ορισμένων κανόνων του δημοσίου διεθνούς δικαίου σχετικά με την έννοια του «διεθνούς οργανισμού» που μνημονεύεται στις διατάξεις της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, κατά παράβαση των οποίων είχε εκδοθεί η ως άνω απόφαση, οι δημοσιονομικές αυτές διατάξεις έπρεπε να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αποσκοπούν στην απονομή στις οντότητες που έχουν αναγνωριστεί από την Επιτροπή ως διεθνείς οργανισμοί, κατά τις εν λόγω διατάξεις, του δικαιώματος διατήρησης σε ισχύ της ιδιότητάς τους αυτής.
- 58 Ομοίως, με τις σκέψεις 89 έως 93 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως αβάσιμη την επιχειρηματολογία της IMG ότι ο διαπιστωθείς από το Δικαστήριο με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P παράνομος χαρακτήρας της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015 έπρεπε να χαρακτηριστεί ως παράβαση κανόνα δικαίου που απορρέει από την αρχή της χρηστής διοίκησης και αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, ήτοι της υποχρέωσης που υπείχε η Επιτροπή να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία την κατάσταση της IMG και την ενδεχόμενη ιδιότητά της ως διεθνούς οργανισμού υπό το πρίσμα των κρίσιμων διατάξεων της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012.
- 59 Το Γενικό Δικαστήριο θεμελίωσε τη συγκεκριμένη κρίση του σε τρεις άξονες συλλογιστικής. Καταρχάς, επισήμανε ότι, κατά την πάγια νομολογία του, η αρχή της χρηστής διοίκησης, η οποία έχει πλέον κατοχυρωθεί με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), δεν απονέμει, αυτή καθαυτήν, δικαιώματα σε ιδιώτες, εκτός αν αποτελεί την έκφραση συγκεκριμένων δικαιωμάτων των ιδιωτών όπως το δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεων τους από τη Διοίκηση. Εν συνεχεία, υπενθύμισε ότι από τις νομικές εκτιμήσεις της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προέκυπτε ότι η ιδιότητα της IMG ως διεθνούς οργανισμού, κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, μπορούσε νομίμως να αμφισβητηθεί από την Επιτροπή, οπότε δεν μπορούσε βασίμως να προσαφθεί στο θεσμικό αυτό όργανο ότι δεν συνήψε με την οντότητα αυτή νέες συμβάσεις ανάθεσης αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε ότι, πέραν του επιχειρήματος αυτού, η IMG δεν απέδειξε με ποιον τρόπο η έλλειψη νομιμότητας που οδήγησε το Δικαστήριο στην ακύρωση της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015 συνιστούσε παράβαση της υποχρέωσης που υπείχε η Επιτροπή να εξετάσει την κατάστασή της με αμεροληψία, υπό το πρίσμα όλων των σχετικών στοιχείων.

- 60 Τρίτον, τέλος, με τις σκέψεις 94 έως 97 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η προβαλλόμενη από την IMG παράβαση της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012 δεν ήταν, εν πάση περιπτώσει, κατάφωρη, καθόσον η ενδιαφερόμενη δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή δεν διέθετε περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά την τήρηση των διατάξεων της νομοθεσίας αυτής.
- 61 Βάσει του σκεπτικού αυτού, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 98 έως 101 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η αγωγή αποζημίωσης της IMG έπρεπε να απορριφθεί στο σύνολό της.

2. Η υπόθεση T-645/19

- 62 Παράλληλα με την εξέλιξη της διαδικασίας στην υπόθεση T-381/15 RENV, η Επιτροπή και η IMG αντάλλαξαν επιστολές σχετικά με την εκτέλεση της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P. Από την μεταξύ τους αλληλογραφία προκύπτει ότι η Επιτροπή αρχικώς θεωρούσε ότι οι αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 2014 και της 8ης Μαΐου 2015 ακυρώθηκαν λόγω έλλειψης αιτιολογίας, ενώ η IMG θεωρούσε ότι η επί της ουσίας ακύρωσή τους συνεπαγόταν υποχρέωση της Επιτροπής να αναγνωρίσει ότι η IMG ήταν διεθνής οργανισμός κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012.
- 63 Στο πλαίσιο αυτής της αλληλογραφίας, η Επιτροπή απηύθυνε στην IMG, στις 18 Ιουλίου 2019, έγγραφο το οποίο περιγραφόταν στη σκέψη 31 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, η οποία δεν αμφισβητήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, ως ακολούθως:
- «Με έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019 [...] η Επιτροπή υποστήριξε κατ' αρχάς ότι, με την απόφαση [C-183/17 P και C-184/17 P], το Δικαστήριο δεν είχε καταλήξει στο συμπέρασμα [ότι η IMG] ήταν διεθνής οργανισμός, οπότε η εκτέλεση της εν λόγω απόφασης δεν απαιτούσε “την αυτόματη αναγνώριση της IMG ως διεθνούς οργανισμού, αλλά την εκ νέου αξιολόγηση του νομικού καθεστώτος της υπό το πρίσμα των διαθέσιμων πληροφοριών και των ισχυόντων δημοσιονομικών κανόνων”. Εν συνεχεία, η Επιτροπή επανέλαβε το αίτημά της προς την [IMG] να προσκομίσει τα έγγραφα που μνημονεύονται στην επιστολή που της είχε απευθύνει στις 6 Μαΐου 2019 [...] και διευκρίνισε ότι, σε διαφορετική περίπτωση, θα απευθυνόταν άμεσα στα κράτη τα οποία η IMG θεωρούσε μέλη της [...]. Τέλος, η Επιτροπή επανέλαβε ότι η αξιολόγηση του νομικού καθεστώτος [της IMG] ως διεθνούς οργανισμού αποτελούσε ζήτημα προκαταρκτικό της εκτέλεσης της απόφασης [C-183/17 P και C-184/17 P] επίσης καθόσον με την απόφαση αυτή είχε ακυρωθεί η απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014.»
- 64 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Σεπτεμβρίου 2019, η IMG άσκησε προσφυγή-αγωγή με αίτημα, αφενός, την ακύρωση του εγγράφου της 18ης Ιουλίου 2019, για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε βασίμως να προβεί σε νέα εκτίμηση του νομικού καθεστώτος της IMG ως διεθνούς οργανισμού ούτε να ζητήσει από τα μέλη της οντότητας αυτής σχετικά πληροφοριακά στοιχεία. Αφετέρου, η IMG ζήτησε, πρώτον, την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω του εγγράφου αυτού, δεύτερον, την αποκατάσταση διαφόρων περιουσιακών ζημιών οι οποίες, μολονότι πήγαζαν από την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, εξακολουθούσαν να υφίστανται λόγω του εν λόγω εγγράφου και, τρίτον, την αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη από την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014, πλην όμως μόνο στο μέτρο που και αυτές οι ζημιές εξακολουθούσαν να υφίστανται λόγω του ιδίου εγγράφου.

- 65 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την εν λόγω προσφυγή-αγωγή. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 45 έως 76 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι το αίτημα ακύρωσης του εγγράφου της 18ης Ιουλίου 2019 ήταν απαράδεκτο διότι, κατ' ουσίαν, το έγγραφο αυτό συνιστούσε προπαρασκευαστικό μέτρο της απόφασης που η Επιτροπή όφειλε να λάβει προς εκτέλεση της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P.
- 66 Όσον αφορά το αίτημα αποκατάστασης των ζημιών που προκλήθηκαν από το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τούτο ήταν προδήλως απαράδεκτο για τρεις λόγους που αφορούσαν, ο πρώτος, τη στενή σύνδεση μεταξύ της προβληθείσας από την IMG ηθικής βλάβης και του αιτήματος ακύρωσης του εν λόγω εγγράφου, αιτήματος το οποίο είχε κριθεί απαράδεκτο (σκέψεις 80 και 81 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης), ο δεύτερος, την ύπαρξη εκκρεμοδικίας όσον αφορά τη σύνδεση μεταξύ ορισμένων από τις υλικές ζημίες που προέβαλε η IMG και των ζημιών που αποτελούν το αντικείμενο της υπόθεσης T-381/15 RENV (σκέψεις 82 και 85 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης) και, ο τρίτος, την έλλειψη σαφήνειας και ακρίβειας στα υπομνήματα της IMG όσον αφορά τις λοιπές υλικές ζημίες των οποίων ζητείτο αποκατάσταση (σκέψεις 86 έως 93 της εν λόγω διάταξης).

III. Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

A. Τα αιτήματα των διαδίκων

- 67 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-619/20 P, η IMG ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
 - να αναπέμψει την υπόθεση T-645/19 ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας καθώς και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 68 Με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-620/20 P, η IMG ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, υποχρεώνοντας την Ένωση σε αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, και
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας καθώς και της αναιρετικής διαδικασίας.
- 69 Σε καθεμία από τις υποθέσεις, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την IMG στα δικαστικά έξοδα.

B. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 70 Στις 16 Ιουνίου 2021, ήτοι μετά την περάτωση της έγγραφης διαδικασίας σε καθεμία από τις δύο υπό κρίση υποθέσεις, η Επιτροπή ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι είχε κοινοποιήσει στην IMG, με έγγραφο της 8ης Ιουνίου 2021 (στο εξής: έγγραφο της 8ης Ιουνίου 2021), την οριστική εκτίμηση

του νομικού καθεστώτος της IMG την οποία είχε πραγματοποιήσει προκειμένου να προχωρήσει στην εκτέλεση της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, σύμφωνα με την εκτίμηση αυτή, η οποία περιέχεται σε έγγραφο με τίτλο «Τελική εκτίμηση του νομικού καθεστώτος της [IMG] όσον αφορά τη δυνατότητα ανάληψης καθηκόντων στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης», η IMG δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί ως διεθνής οργανισμός κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002, του 2012 και του 2018 και ότι, κατά συνέπεια, δεν ήταν δυνατό να της ανατεθούν καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού υπό την ιδιότητα αυτή. Επίσης, η Επιτροπή εξέθεσε, κατ' ουσίαν, ότι η εν λόγω εκτίμηση έπρεπε να νοηθεί ως ισχύουσα αναδρομικώς, από την ημερομηνία έκδοσης των αποφάσεων της 16ης Δεκεμβρίου 2014 και της 8ης Μαΐου 2015, οπότε είχε ή μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα, όσον αφορά, αντιστοίχως, την υπόθεση C-619/20 P και την υπόθεση C-620/20 P, η διαφορά να καταστεί άνευ αντικειμένου ή η IMG να απολέσει το έννομο συμφέρον της.

- 71 Απαντώντας σε ερώτηση του Δικαστηρίου, η Επιτροπή επισήμανε ότι, επικαλούμενη τις πληροφορίες αυτές, είχε την πρόθεση να προβάλει, σε καθεμία από τις ανωτέρω υποθέσεις, νέο ισχυρισμό κατά την έννοια του άρθρου 127, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο έχει εφαρμογή στις αιτήσεις αναιρέσεως σύμφωνα με το άρθρο 190, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 72 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 127, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τάχθηκε στην IMG προθεσμία προκειμένου να λάβει θέση επί της επιχειρηματολογίας της Επιτροπής, πράγμα το οποίο έπραξε εμπροθέσμως.

IV. Επί των αιτήσεων αναιρέσεως

- 73 Λαμβανομένης υπόψη της συνάφειας των δύο υπό κρίση υποθέσεων, πρέπει, αφού ακούστηκαν ο εισηγητής δικαστής, ο γενικός εισαγγελέας και οι διάδικοι, να ενωθούν οι υποθέσεις αυτές προς έκδοση κοινής απόφασης κατ' εφαρμογήν του άρθρου 54 του Κανονισμού Διαδικασίας.

A. Επί του αντικειμένου των διαφορών και του εννόμου συμφέροντος

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 74 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας που εκτέθηκε στις σκέψεις 70 και 71 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή προσκόμισε το έγγραφο της 8ης Ιουνίου 2021, στο οποίο επισυνάπτεται το έγγραφο με τίτλο «Τελική εκτίμηση του νομικού καθεστώτος της [IMG] όσον αφορά τη δυνατότητα ανάληψης καθηκόντων στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης», το οποίο μνημονεύεται στη σκέψη 70 της παρούσας απόφασης.
- 75 Από το έγγραφο της 8ης Ιουνίου 2021 προκύπτει, πρώτον, ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κατόπιν της οποίας εκδόθηκε η απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, οι διατάξεις της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, τις οποίες αφορά η απόφαση αυτή, αντικαταστάθηκαν από νέες διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού του 2018, οι οποίες, κατά την Επιτροπή, έπρεπε να ληφθούν υπόψη ούτως ώστε να εκτιμηθεί εκ νέου η κατάσταση και το νομικό καθεστώς της IMG όπως απαιτεί η εκτέλεση της εν λόγω απόφασης.

- 76 Δεύτερον, με το έγγραφο αυτό η Επιτροπή εκφράζει την άποψη ότι οι διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού του 2018, σχετικά με τη δυνατότητα ανάθεσης καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε διεθνείς οργανισμούς που έχουν συσταθεί με «διεθνείς συμφωνίες», πρέπει να ερμηνευθούν, αφενός, υπό την έννοια ότι έχουν την ίδια σημασία με την αναφορά στους διεθνείς οργανισμούς που ιδρύθηκαν με «διακυβερνητικές συμφωνίες», η οποία περιλαμβάνεται στη δημοσιονομική νομοθεσία του 2002 και του 2012, και, αφετέρου, υπό την έννοια ότι οι δύο αυτές εκφράσεις παραπέμπουν, με πανομοιότυπο τρόπο, σε συνθήκες που έχουν συναφθεί τυπικώς μεταξύ περισσότερων κρατών που εκπροσωπούνται εγκύρως από πρόσωπα εξουσιοδοτημένα να δηλώσουν τη συναίνεση των κρατών.
- 77 Τρίτον, η Επιτροπή επισημαίνει στο έγγραφο αυτό ότι, προκειμένου να εκτελέσει την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, απηύθυνε ερωτήσεις σε καθένα από τα κράτη τα οποία η IMG παρουσίασε ως υφιστάμενα ή πρώην μέλη της σχετικά με το αν, αφενός, η οντότητα αυτή αποτελούσε διεθνή οργανισμό του οποίου ήταν ή είχαν υπάρξει μέλη και, αφετέρου, μπορούσαν να προσκομίσουν τη διεθνή συμφωνία με την οποία συστάθηκε αυτός ο διεθνής οργανισμός καθώς και κάθε άλλο σχετικό έγγραφο.
- 78 Τέταρτον, η Επιτροπή αναφέρει, κατ' ουσίαν, στο έγγραφο αυτό ότι από τις απαντήσεις που της απηύθυναν τα κράτη αυτά προκύπτει ότι κανένα κράτος δεν αναγνωρίζει ότι συνήψε, με τον απαιτούμενο τύπο, διεθνή συμφωνία για τη σύσταση της IMG υπό την ιδιότητα διεθνούς οργανισμού του οποίου να είναι μέλος. Συγκεκριμένα, από τις απαντήσεις τους προκύπτει ότι, στην πραγματικότητα, τα διάφορα κράτη τα οποία αποδεικνύεται ότι είτε υπέγραψαν την ιδρυτική πράξη ή το καταστατικό της IMG, είτε μετείχαν στη συνεδρίαση κατά τη διάρκεια της οποίας ιδρύθηκε η IMG, είτε ακόμη μετείχαν στην επιτροπή καθοδήγησης ή συνεισέφεραν οικονομικώς σε αυτήν ίδρυσαν την οντότητα αυτή το 1994 με μη νομικώς δεσμευτικό έγγραφο πολιτικής φύσεως ως διεθνή μηχανισμό ειδικού και προσωρινού σκοπού για τον συντονισμό της χρηματοδότησης της ανακατασκευής των υποδομών της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης.
- 79 Πέμπτον, με το έγγραφο αυτό η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, των διαφόρων παρατηρήσεων που της υπέβαλε σχετικώς η IMG και της εκτίμησης στην οποία προέβη η ίδια, δεν αποδεικνύεται ότι η οντότητα αυτή ιδρύθηκε, ως οργανισμός δημοσίου διεθνούς δικαίου, με συμφωνία συναφθείσα μεταξύ δύο τουλάχιστον κρατών νομίμως εκπροσωπούμενων προς τούτο, έστω και αν υφίσταται από είκοσι και πλέον έτη και επεξέτεινε σημαντικά το πεδίο δραστηριότητάς της από της συστάσεώς της. Ως εκ τούτου, δεν μπορούν να της ανατεθούν καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού σύμφωνα με τις διατάξεις της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002, του 2012 και του 2018 οι οποίες προβλέπουν δυνατότητα ανάθεσης τέτοιων καθηκόντων σε διεθνείς οργανισμούς.
- 80 Η IMG ισχυρίζεται ότι η επιχειρηματολογία της Επιτροπής δεν είναι βάσιμη.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 81 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί αναίρεση πρέπει, όπως και όταν ασκεί προσφυγή ακυρώσεως, να έχει έννομο συμφέρον, η ύπαρξη του οποίου πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με το αντικείμενο της αιτήσεως αναίρεσεως ή της προσφυγής και, αφετέρου, κατά τον χρόνο ασκήσεως του αντίστοιχου ένδικου βοηθήματος ή μέσου. Η μη τήρηση της βασικής αυτής απαίτησης συνιστά λόγο απαραδέκτου δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης μπορεί να εξετάσει ανά πάσα στιγμή

αυτεπαγγέλτως (πρβλ. αποφάσεις της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, Moser Baer India κατά Συμβουλίου, C-535/06 P, EU:C:2009:498, σκέψη 24, και της 21ης Ιανουαρίου 2021, Γερμανία κατά Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, σκέψη 101 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 82 Επιπλέον, το έννομο αυτό συμφέρον, όπως και το αντικείμενο της διαφοράς, πρέπει να διατηρείται μέχρι την έκδοση της δικαστικής απόφασης. Κατά συνέπεια, η απώλεια του εννόμου συμφέροντος ή η εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς κατά τη διάρκεια της δίκης δύναται να οδηγήσει τον δικαστή της Ένωσης να διαπιστώσει, ενδεχομένως αυτεπαγγέλτως, ότι η δίκη πρέπει να καταργηθεί (πρβλ. αποφάσεις της 19ης Οκτωβρίου 1995, Rendo κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-19/93 P, EU:C:1995:339, σκέψη 13, της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, Moser Baer India κατά Συμβουλίου, C-535/06 P, EU:C:2009:498, σκέψη 24, καθώς και της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-57/16 P, EU:C:2018:660, σκέψη 43).
- 83 Τέλος, τόσο η ύπαρξη όσο και η διατήρηση του εννόμου συμφέροντος προϋποθέτουν ότι η προσφυγή ή η αίτηση αναιρέσεως μπορούν, με το αποτέλεσμα τους, να ωφελήσουν το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που άσκησε την προσφυγή ή την αίτηση αναιρέσεως (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Μαΐου 2013, Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψεις 61 έως 64, και της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-57/16 P, EU:C:2018:660, σκέψη 43). Σε κάθε περίπτωση, το ζήτημα αυτό πρέπει να εκτιμάται κατά τρόπο συγκεκριμένο (πρβλ. απόφαση της 28ης Μαΐου 2013, Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψη 65).
- 84 Εν προκειμένω, κατά πρώτον, δεν αμφισβητείται ότι, κατά την ημερομηνία άσκησης των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως, οι μεν αιτήσεις αυτές είχαν αντικείμενο, η δε IMG είχε έννομο συμφέρον. Εντούτοις, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το εν λόγω αντικείμενο και το έννομο συμφέρον εξέλιπαν κατά τη διάρκεια των αντίστοιχων δικών, λόγω της περιεχόμενης στο έγγραφο της 8ης Ιουνίου 2021 απόφασής της να μη χαρακτηρίσει την IMG ως διεθνή οργανισμό κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002, του 2012 και του 2018, υπό το πρίσμα της οριστικής εκτίμησης του νομικού καθεστώτος της IMG την οποία πραγματοποίησε η Επιτροπή προκειμένου να προχωρήσει στην εκτέλεση της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P.
- 85 Κατά δεύτερον, η περιεχόμενη στο έγγραφο της 8ης Ιουνίου 2021 απόφασή της αποτελεί την κατάληξη της διαδικασίας εκτίμησης που ξεκίνησε με το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019, το οποίο μνημονεύεται στη σκέψη 63 της παρούσας απόφασης και του οποίου την ακύρωση επιδιώκει η IMG. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τα επιχειρήματα της Επιτροπής που συνοψίζονται στις σκέψεις 76 έως 78 της παρούσας απόφασης, η εν λόγω απόφαση στηρίζεται σε σύνολο στοιχείων που συγκέντρωσε το θεσμικό αυτό όργανο στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας εκτίμησης. Τέλος, η προσφυγή στην υπόθεση T-645/19, την οποία άσκησε η IMG κατά του εγγράφου της 18ης Ιουλίου 2019, και η αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-619/20 P, την οποία άσκησε η IMG κατόπιν της απόρριψης της προσφυγής της με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, έχουν, μεταξύ άλλων, ως αντικείμενο την αμφισβήτηση αυτής καθεαυτήν της δυνατότητας της Επιτροπής να προβαίνει σε τέτοια διαδικασία εκτίμησης, όπως προκύπτει από τη σκέψη 64 της εν λόγω απόφασης.
- 86 Ωστόσο, συνολικά θεωρούμενων των περιστάσεων αυτών, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως κατέστη άνευ αντικειμένου ή ότι η IMG απώλεσε το έννομο συμφέρον της διότι η συγκεκριμένη αίτηση αναιρέσεως δεν μπορεί πλέον, με το αποτέλεσμα της, να ωφελήσει την IMG. Πράγματι, εφόσον προκύψει, μετά τον έλεγχο στον οποίο καλείται να προβεί το Δικαστήριο, ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι βάσιμη και ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη πρέπει να αναιρεθεί, η αναίρεση αυτή θα έχει ως συνέπεια την εξαφάνιση του εγγράφου της

18ης Ιουλίου 2019 από την έννομη τάξη και θα μπορεί, λαμβανομένων υπόψη των δεσμών που υφίστανται μεταξύ του εγγράφου αυτού και του εγγράφου της 8ης Ιουνίου 2021, να έχει συνέπειες επί της νομιμότητας του τελευταίου εγγράφου, η οποία, όπως επισημαίνουν οι δύο διάδικοι, αμφισβητείται από την IMG στο πλαίσιο προσφυγής που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου με αριθμό T-509/21 και της οποίας η εκδίκαση ήταν ακόμη εκκρεμής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά τον χρόνο άσκησης των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως.

- 87 Τέλος, κατά τρίτον, το έγγραφο της 8ης Ιουνίου 2021, όπως προσκομίσθηκε από την Επιτροπή, δεν φαίνεται ικανό να επηρεάσει καθ' οιονδήποτε τρόπο το αντικείμενο της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-620/20 P ή το έννομο συμφέρον της IMG να ασκήσει αίτηση αναιρέσεως στο πλαίσιο αυτό.
- 88 Συγκεκριμένα, η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως και η προηγηθείσα αγωγή στην υπόθεση T-381/15 RENV έχουν ως αντικείμενο την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και την αποκατάσταση της υλικής ζημίας που η IMG θεωρεί ότι υπέστη από την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, με την οποία η Επιτροπή την είχε ενημερώσει, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 31 της παρούσας απόφασης, για την πρόθεσή της να μη συνάψει πλέον μαζί της νέα σύμβαση ανάθεσης καθηκόντων δυνάμει των διατάξεων της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, οι οποίες προβλέπουν τη δυνατότητα ανάθεσης καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε διεθνείς οργανισμούς, δεδομένων των αμφιβολιών που διατηρούσε σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού κατά τις διατάξεις αυτές.
- 89 Πάντως, στο μέτρο που, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 46 έως 49 και 51 της παρούσας απόφασης, το Δικαστήριο διαπίστωσε τον παράνομο χαρακτήρα της απόφασης αυτής με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, λαμβανομένου υπόψη του αβάσιμου χαρακτήρα, από νομικής και πραγματικής απόψεως, της συλλογιστικής που οδήγησε την Επιτροπή να διατηρεί τέτοιες αμφιβολίες, και στο μέτρο που η αιτιολογία στην οποία στηρίζεται η διαπίστωση αυτή, σύμφωνα με πάγια νομολογία (αποφάσεις της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, Επιτροπή κατά AssiDomän Kraft Products κ.λπ., C-310/97 P, EU:C:1999:407, σκέψη 54, και της 19ης Απριλίου 2012, Artegoda κατά Επιτροπής, C-221/10 P, EU:C:2012:216, σκέψη 87), έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου καθόσον συνιστά το απαραίτητο έρεισμα του διατακτικού αυτής της ακυρωτικής απόφασης, το ζήτημα αν αυτή η παράνομη απόφαση ήταν σε θέση να προκαλέσει ηθική βλάβη και υλικές ζημιές των οποίων την ικανοποίηση και αποκατάσταση, αντιστοίχως, η IMG έχει έννομο συμφέρον να επιδιώξει δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα, με απόφαση εκδοθείσα έξι έτη αργότερα και βασισμένη σε διαφορετική νομική και πραγματική εκτίμηση, ότι η IMG δεν μπορεί να θεωρηθεί διεθνής οργανισμός. Πράγματι, στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης, ο παράνομος χαρακτήρας πράξης ή συμπεριφοράς δυνάμενης να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τα νομικά και πραγματικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο έκδοσης της εν λόγω πράξης ή εκδήλωσης της εν λόγω συμπεριφοράς (απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2019, HTTS κατά Συμβουλίου, C-123/18 P, EU:C:2019:694, σκέψη 39).
- 90 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία εξέλιπε το αντικείμενο των υπό κρίση αιτήσεων αναιρέσεως ή απωλέσθη το έννομο συμφέρον της IMG, είναι αβάσιμη.

B. Επί της αιτήσεως αναιρέσεως C-619/20 P

- 91 Προς στήριξη των αιτημάτων της, η IMG προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως οι οποίοι αφορούν, ο πρώτος, πλάνη περί το δίκαιο κατά την απόρριψη ως απαράδεκτου του αιτήματός της για ακύρωση του εγγράφου της 18ης Ιουλίου 2019 (σκέψεις 43 έως 76 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης) και, ο δεύτερος, πλάνη περί το δίκαιο κατά την απόρριψη ως προδήλως απαράδεκτου του αιτήματός της για αποκατάσταση των ζημιών που της προκάλεσε το έγγραφο αυτό (σκέψεις 77 έως 93 της ίδιας διάταξης).

1. Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 92 Η IMG υποστηρίζει ότι η συλλογιστική βάσει της οποίας το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019 δεν συνιστούσε πράξη δεκτική προσφυγής ακυρώσεως πάσχει πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο.
- 93 Συγκεκριμένα, κατά την IMG, το έγγραφο αυτό περιείχε οριστική απόφαση της Επιτροπής να εκτελέσει την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P πραγματοποιώντας νέα εκτίμηση του νομικού καθεστώτος της IMG με βάση τις διατάξεις της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, υπό το πρίσμα συμπληρωματικών στοιχείων που έπρεπε να προσκομιστούν από την ενδιαφερομένη ή, άλλως, από τα κράτη τα οποία η IMG είχε παρουσιάσει ως νυν ή πρώην μέλη της. Η IMG υποστηρίζει ότι σε αυτήν τη ρητή απόφαση προστίθεται, εμμέσως πλην σαφώς, και η απόφαση να μην εκτελεστεί η απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P με επαναφορά της IMG στην κατάσταση του διεθνούς οργανισμού που έχει αναγνωριστεί, μεταξύ άλλων, από την Επιτροπή, κατάσταση στην οποία η IMG τελούσε πριν από την έκδοση των δύο πράξεων που ακύρωσε το Δικαστήριο.
- 94 Κατά την IMG, το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον δεν αναγνώρισε τον δεκτικό προσφυγής χαρακτήρα των αποφάσεων αυτών, υπέπεσε, καταρχάς, σε πλάνη περί το δίκαιο συνιστάμενη στο ότι δεν διαπίστωσε παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής του άρθρου 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το οποίο υποχρεώνει τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, σε περίπτωση ακύρωσης πράξης την οποία έχουν εκδώσει, να λάβουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης με την οποία διατάσσεται η ακύρωση αυτή. Ειδικότερα, οι σκέψεις 53 έως 59, 61 έως 66, 68 έως 70 και 73 έως 76 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης δεν λαμβάνουν υπόψη την ισχύ δεδικασμένου της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, από τα κρίσιμα σημεία του σκεπτικού της οποίας (σκέψεις 92 έως 96 και 104) προκύπτει ότι η Επιτροπή όφειλε να επαναφέρει την IMG στην προτέρα κατάσταση του αναγνωρισμένου διεθνούς οργανισμού, κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, στην οποία τελούσε.
- 95 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο, μη λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η αναγνώριση αυτή της IMG έπρεπε να διατηρηθεί σε ισχύ, εκτός αν τα μέλη της τροποποιήσουν το καθεστώς της ή θέσουν τέρμα στην ύπαρξή της, παρέβη διάφορους κανόνες του δημοσίου διεθνούς δικαίου σχετικά με την έννοια του «διεθνούς οργανισμού» στην οποία παραπέμπει η ως άνω δημοσιονομική νομοθεσία, τους οποίους τόσο το Γενικό Δικαστήριο όσο και η Επιτροπή στο πλαίσιο της εκτέλεσης της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P όφειλαν να τηρήσουν λόγω της υπεροχής τους έναντι του παράγωγου δικαίου της Ένωσης.

- 96 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως τις αρχές που απορρέουν από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την έννοια της «δεκτικής προσφυγής πράξης», καθόσον δεν χαρακτήρισε ως τέτοια το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019, παρά το γράμμα του, το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε και τα έννομα αποτελέσματα των ρητών και σιωπηρών αποφάσεων που περιείχε.
- 97 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο υπό εξέταση λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 98 Δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, δυνάμει του άρθρου 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, όλες οι διατάξεις ή τα μέτρα που θεσπίζονται από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, ανεξάρτητα από τον τύπο τους, τα οποία αποσκοπούν στην παραγωγή δεσμευτικών έννομων αποτελεσμάτων, ικανών να επηρεάσουν τα συμφέροντα ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση (απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2019, International Management Group κατά Επιτροπής, C-183/17 P και C-184/17 P, EU:C:2019:78, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 99 Για να καθορισθεί, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, εάν η προσβαλλόμενη πράξη αποσκοπεί στην παραγωγή δεσμευτικών έννομων αποτελεσμάτων, πρέπει, πρώτον και όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, να εξετασθεί η ουσία της και να εκτιμηθούν τα αποτελέσματά της με γνώμονα αντικειμενικά κριτήρια, όπως το περιεχόμενο της επίμαχης πράξης, λαμβανομένων υπόψη, ενδεχομένως, του πλαισίου εντός του οποίου αυτή εκδόθηκε, καθώς και των εξουσιών του θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης που την εξέδωσε. Οι εξουσίες αυτές πρέπει να εξετάζονται όχι κατά τρόπο αφηρημένο, αλλά ως στοιχεία ικανά να δια φωτίσουν τη συγκεκριμένη ανάλυση του περιεχομένου της επίμαχης πράξης, η οποία είναι καίρια και απαραίτητη (απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2021, Γερμανία κατά Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 100 Δεύτερον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στην περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατόπιν της ακύρωσης προγενέστερης πράξης, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι νομικές ιδιαιτερότητες της κατάστασης αυτής.
- 101 Συναφώς, από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ προκύπτει ότι το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός που εξέδωσε την ακυρωθείσα πράξη έχει την υποχρέωση να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης με την οποία ακυρώθηκε η πράξη αυτή και, προκειμένου να συμμορφωθεί με μια τέτοια απόφαση και να την εκτελέσει πλήρως, το οικείο όργανο ή οργανισμός υποχρεούται να σεβαστεί όχι μόνο το διατακτικό της απόφασης, αλλά και το σκεπτικό που συνιστά το αναγκαίο του στήριγμα, υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί η ακριβής έννοια του ζητήματος που κρίθηκε με το διατακτικό (απόφαση της 14ης Ιουνίου 2016, Επιτροπή κατά McBriet κ.λπ., C-361/14 P, EU:C:2016:434, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 102 Ωστόσο, δεδομένου ότι το άρθρο 266 ΣΛΕΕ δεν προσδιορίζει τη φύση των μέτρων που πρέπει να λάβει ο συντάκτης της ακυρωθείσας πράξης προκειμένου να συμμορφωθεί με την υποχρέωση αυτή, εναπόκειται στον συντάκτη της να προσδιορίσει τα μέτρα αυτά (πρβλ. απόφαση της 14ης Ιουνίου 2016, Επιτροπή κατά McBride κ.λπ., C-361/14 P, EU:C:2016:434, σκέψεις 52 και 53), διαθέτει δε ο συντάκτης της πράξης, κατά την επιλογή των μέτρων αυτών, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, εξυπακουομένου ότι συμμορφώνεται προς το διατακτικό της απόφασης με την οποία

ακυρώθηκε η πράξη και προς το σκεπτικό που αποτελεί το αναγκαίο έρεισμά του (πρβλ. απόφαση της 15ης Μαρτίου 2018, *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, σκέψη 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 103 Τρίτον, τέλος, κατά πάγια νομολογία, όταν πρόκειται για πράξεις για την έκδοση των οποίων ακολουθείται διαδικασία περιλαμβάνουσα περισσότερα στάδια, συνιστά, καταρχήν, πράξη δεκτική προσφυγής ακυρώσεως μόνον η πράξη που καθορίζει οριστικά τη θέση του αρμόδιου θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης, κατά το πέρας της διαδικασίας, αποκλεισμένων των ενδιάμεσων μέτρων που κατατείνουν στην προετοιμασία του οριστικού αυτού μέτρου, ιδίως με την έκφραση προσωρινής άποψης (αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1981, *IBM κατά Επιτροπής*, 60/81, EU:C:1981:264, σκέψεις 10 και 20, και της 3ης Ιουνίου 2021, *Ουγγαρία κατά Κοινοβουλίου*, C-650/18, EU:C:2021:426, σκέψεις 43 και 44).
- 104 Συγκεκριμένα, προσφυγή ακυρώσεως κατά μέτρου που εκφράζει προσωρινή άποψη θα μπορούσε να υποχρεώσει τον δικαστή της Ένωσης να κρίνει επί ζητημάτων για τα οποία το οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός δεν είχε ακόμη την ευκαιρία να αποφανθεί, όπερ δεν συμβιβάζεται με το σύστημα κατανομής αρμοδιοτήτων και των μέσων παροχής έννομης προστασίας που προβλέπονται στη Συνθήκη ΛΕΕ (πρβλ. αποφάσεις της 13ης Οκτωβρίου 2011, *Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής*, C-463/10 P και C-475/10 P, EU:C:2011:656, σκέψη 51, και της 15ης Μαρτίου 2017, *Stichting Woonlinie κ.λπ. κατά Επιτροπής*, C-414/15 P, EU:C:2017:215, σκέψη 45).
- 105 Περαιτέρω, στον βαθμό που οι παρανομίες που ενδέχεται να πλήττουν ενδιάμεσο μέτρο μπορούν να προβληθούν επ' ευκαιρία προσφυγής ακυρώσεως δυνάμενης να ασκηθεί κατά του τελικού μέτρου στην κατάρτιση του οποίου το ενδιάμεσο μέτρο κατατείνει, η προσφυγή αυτή καθιστά δυνατή τη διασφάλιση επαρκούς δικαστικής προστασίας των ενδιαφερομένων προσώπων (πρβλ. αποφάσεις της 13ης Οκτωβρίου 2011, *Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής*, C-463/10 P και C-475/10 P, EU:C:2011:656, σκέψεις 53 και 54, και της 6ης Οκτωβρίου 2021, *Roggiolini κατά Κοινοβουλίου*, C-408/20 P, EU:C:2021:806, σκέψη 43).
- 106 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου του, όπως αυτό υπομνήσθηκε στη σκέψη 63 της παρούσας απόφασης, το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019 δεν αποτελούσε πράξη δεκτική προσφυγής ακυρώσεως καθόσον αποτελούσε προπαρασκευαστικό μέτρο.
- 107 Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, καταρχάς, με τις σκέψεις 51 και 52 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι το έγγραφο αυτό έπρεπε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εξέφραζε την άποψη της Επιτροπής ότι το θεσμικό αυτό όργανο έκρινε αναγκαίο να συγκεντρώσει στοιχεία που θα του επέτρεπαν να εκτιμήσει το νομικό καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού, κατά την έννοια των εφαρμοστέων διατάξεων, και να διαμορφώσει την οριστική θέση του επί του θέματος αυτού προκειμένου να συμμορφωθεί προς την υποχρέωσή του να εκτελέσει την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P.
- 108 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν, με τις σκέψεις 54, 59 έως 69 και 71 έως 75 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε το εν λόγω έγγραφο, του διατακτικού και του σκεπτικού της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, καθώς και της εξουσίας εκτίμησης που διέθετε η Επιτροπή προκειμένου να συμμορφωθεί προς την υποχρέωσή της εκτέλεσης της απόφασης αυτής, η Επιτροπή είχε την ευχέρεια, ή ακόμη και την υποχρέωση, να προβεί σε νέα εκτίμηση του νομικού καθεστώτος της

IMG ως διεθνούς οργανισμού με γνώμονα τις εφαρμοστέες διατάξεις και, προς τον σκοπό αυτό, να συγκεντρώσει τα στοιχεία που έκρινε ότι ήταν αναγκαία ώστε να είναι σε θέση να διαμορφώσει την οριστική θέση της επί του συγκεκριμένου ζητήματος.

- 109 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εκ των ανωτέρω, στη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019 συνιστούσε προπαρασκευαστικό μέτρο της απόφασης την οποία η Επιτροπή όφειλε να λάβει προς εκτέλεση της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P.
- 110 Κατά πρώτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα της IMG που συνοψίζονται στη σκέψη 94 της παρούσας απόφασης, επισημαίνεται συναφώς ότι, λαμβανομένων υπόψη των νομολογιακών αρχών που υπενθυμίζονται στις σκέψεις 100 έως 102 της απόφασης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθορίζοντας, με τον τρόπο που συνοψίζεται στη σκέψη 108 της παρούσας απόφασης, τις έννομες συνέπειες που έπρεπε να αντληθούν, στο πλαίσιο της ανάλυσης του κατά πόσον το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019 ήταν δεκτικό προσφυγής, πρώτον, από την ύπαρξη της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, δεύτερον, από την εξουσία εκτιμήσεως που διέθετε η Επιτροπή κατά τη συμμόρφωσή της προς την υποχρέωση εκτέλεσης της απόφασης αυτής και, τρίτον, από την ισχύ δεδικασμένου που περιβάλλεται, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 89 της παρούσας απόφασης, τόσο το διατακτικό της προαναφερθείσας ακυρωτικής απόφασης όσο και το σκεπτικό που αποτελεί το αναγκαίο έρεισμά του.
- 111 Ειδικότερα, όπως ορθώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο, από τις σκέψεις 57 έως 59, 61 και 88 έως 90 της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P προκύπτει σαφώς, αφενός, ότι η Επιτροπή έχει την υποχρέωση να διασφαλίζει ότι οι οντότητες στις οποίες έχει αναθέσει ή προτίθεται να αναθέσει καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού, δυνάμει των διατάξεων της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012 σχετικά με την έμμεση διαχείριση του προϋπολογισμού της Ένωσης από διεθνείς οργανισμούς, είναι πράγματι διεθνείς οργανισμοί κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων. Αφετέρου, η Επιτροπή οφείλει να άρει τυχόν αμφιβολίες της ως προς το ζήτημα αυτό καθώς και να συγκεντρώσει όλα τα αναγκαία στοιχεία ώστε να δικαιολογήσει την απόφασή της τόσο από νομικής απόψεως όσο και από απόψεως πραγματικών περιστατικών, λαμβανομένων υπόψη των εννόμων συνεπειών της απόφασης αυτής επί της οικείας οντότητας.
- 112 Επιπλέον, από τις σκέψεις 92 έως 97 και 104 της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, το περιεχόμενο των οποίων υπομνήσθηκε στις σκέψεις 22 και 23 της διάταξης C-183/17 P-INT, προκύπτει σαφώς ότι, εν προκειμένω, οι αποφάσεις που ακυρώθηκαν από το Δικαστήριο δεν ήταν δικαιολογημένες με βάση νομικά και πραγματικά στοιχεία.
- 113 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω εκτιμήσεων και διαπιστώσεων, οι οποίες αποτελούν το έρεισμα του διατακτικού της απόφασης αυτής, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να επαναφέρει την IMG στην προτέρα κατάσταση του αναγνωρισμένου διεθνούς οργανισμού στην οποία υποστηρίζει ότι τελούσε, αλλά μπορούσε να συμμορφωθεί προς την υποχρέωση εκτέλεσης της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P που υπείχε λαμβάνοντας διαδικαστικά μέτρα προκειμένου να θεραπεύσει τη διαπιστωθείσα από το Δικαστήριο πλημμέλεια και, δυνητικά, να εκδώσει νέα πράξη, προοριζόμενη να αντικαταστήσει τις ακυρωθείσες από το Δικαστήριο αποφάσεις, μετά τη συγκέντρωση των στοιχείων που έκρινε ότι ήταν αναγκαία για να στηρίξει από νομική και πραγματική άποψη τη νέα αυτή πράξη.
- 114 Κατά δεύτερον, όσον αφορά τα επιχειρήματα της IMG που συνοψίζονται στη σκέψη 96 της παρούσας απόφασης, επισημαίνεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των εννόμων συνεπειών που είχε βασίμως συναγάγει από την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, το Γενικό Δικαστήριο δεν

υπέπεσε σε πλάνη περί τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών διαπιστώνοντας, στη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, ότι το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019 έπρεπε να θεωρηθεί, δεδομένου του περιεχομένου του, ως προπαρασκευαστικό μέτρο που εκφράζει προσωρινή θέση της Επιτροπής όσον αφορά την ιδιότητα της IMG ως διεθνούς οργανισμού κατά την έννοια των εφαρμοστέων διατάξεων.

- 115 Πράγματι, καθόσον το αρμόδιο θεσμικό όργανο είχε την πρόθεση να προβεί σε εκτίμηση της ιδιότητας αυτής, το συγκεκριμένο μέτρο μπορούσε εγκύρως να χαρακτηριστεί ως προπαρασκευαστικό υπό το πρίσμα των νομολογιακών αρχών που υπενθυμίζονται στις σκέψεις 103 και 104 της παρούσας απόφασης.
- 116 Κατά τρίτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα της IMG που συνοψίζονται στη σκέψη 95 της παρούσας απόφασης, διαπιστώνεται ότι αυτά αφορούν τις συνέπειες που πρέπει, κατ' αυτήν, να αντληθούν από ορισμένους κανόνες δημοσίου διεθνούς δικαίου σχετικά με την έννοια του «διεθνούς οργανισμού» στο πλαίσιο της εκτίμησης του κατά πόσον η IMG αποτελεί διεθνή οργανισμό με βάση τις εφαρμοστέες διατάξεις και, ως εκ τούτου, αφορούν ζήτημα το οποίο η Επιτροπή ήθελε να εκτιμήσει πριν από τη λήψη οριστικής θέσης, όπως είχε επισημάνει με το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019. Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 104 και 105 της παρούσας απόφασης, τέτοιου είδους επιχειρήματα, ακόμη και αν θεωρηθούν βάσιμα, δεν συντείνουν στη διαπίστωση ότι το εν λόγω έγγραφο είναι δεκτικό προσφυγής.
- 117 Για το σύνολο των προεκτεθέντων λόγων, ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος και πρέπει, ως εκ τούτου, να απορριφθεί.

2. Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 118 Η IMG υποστηρίζει, καταρχάς, ότι, καθόσον το αίτημα για την ακύρωση του εγγράφου της 18ης Ιουλίου 2019 ήταν παραδεκτό, το αίτημα για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που προκάλεσε το ίδιο έγγραφο ήταν επίσης παραδεκτό, αντιθέτως προς ό,τι δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 80 και 81 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης.
- 119 Εν συνεχεία, θεωρεί, ομοίως, ότι το αίτημα για την αποκατάσταση των υλικών ζημιών που προκάλεσε η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 δεν μπορούσε να απορριφθεί ως απαράδεκτο λόγω εκκρεμοδικίας στην υπόθεση T-381/15 RENV, όπως εσφαλμένως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 82 έως 85 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης. Συγκεκριμένα, μολονότι οι επίμαχες ζημίες πηγάζουν από την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, το αίτημα αποκατάστασης τις αφορά ειδικώς και αποκλειστικώς στο μέτρο που εξακολουθούσαν να υφίστανται λόγω του εγγράφου της 18ης Ιουλίου 2019.
- 120 Τέλος και κατά τον ίδιο τρόπο, το αίτημα για την αποκατάσταση των υλικών ζημιών που πηγάζουν από την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014 αφορούσε ειδικώς και αποκλειστικώς τις ζημίες αυτές καθόσον εξακολουθούσαν να υφίστανται λόγω του εγγράφου της 18ης Ιουλίου 2019, οπότε το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, και στην περίπτωση αυτή, σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας το συγκεκριμένο αίτημα ως απαράδεκτο με τις σκέψεις 86 έως 93 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης.

- 121 Η Επιτροπή φρονεί ότι ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως είναι εν μέρει αβάσιμος και αλυσιτελής κατά τα λοιπά.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 122 Συναφώς, όσον αφορά, κατά πρώτον, το επιχείρημα της IMG σχετικά με την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 80 και 81 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, αρκεί η διαπίστωση ότι, κατ' ουσίαν, η IMG υποστηρίζει απλώς ότι η εκτίμηση αυτή θα έπρεπε να θεωρηθεί ότι ενέχει πλάνη περί το δίκαιο σε περίπτωση που αποδεικνυόταν ότι το αίτημα για την ακύρωση του εγγράφου της 18ης Ιουλίου 2019 εσφαλμένως απορρίφθηκε ως απαράδεκτο, πλην όμως από τη σκέψη 117 της παρούσας απόφασης προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς απέρριψε ως απαράδεκτο το εν λόγω αίτημα.
- 123 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, το αίτημα για την αποκατάσταση των υλικών ζημιών οι οποίες, μολονότι πηγάζουν από την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, διατηρήθηκαν με το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019, παρατηρείται ότι, όπως ορθώς υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 82 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προσφυγή ακυρώσεως ή αγωγή αποζημιώσεως ασκηθείσα μεταγενεστέρως άλλης προσφυγής ή αγωγής μεταξύ των ίδιων διαδίκων, η οποία αφορά τους ίδιους σκοπούς και στηρίζεται στους ίδιους λόγους ή αιτιάσεις, πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτη λόγω εκκρεμοδικίας (διάταξη της 1ης Απριλίου 1987, Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής, 159/84, 267/84, 12/85 και 264/85, EU:C:1987:172, σκέψεις 3 και 4, και απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 29).
- 124 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς εφάρμοσε τη νομολογία αυτή εν προκειμένω, με τις σκέψεις 83 έως 85 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, στο μέτρο που το αποζημιωτικό αίτημα της IMG είχε υποβληθεί μετά από εκείνο που αποτελούσε το αντικείμενο της υπόθεσης T-381/15 RENV, στο πλαίσιο της οποίας υπήρχε αντιδικία της IMG με τον ίδιο διάδικο, επιδιωκόταν ο ίδιος αποζημιωτικός σκοπός και επρόκειτο για υλικές ζημιές οι οποίες, μολονότι διατηρούνταν με το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019, πήγάζαν, κατά την ίδια την ενδιαφερομένη, από την επίμαχη σε εκείνη την προγενέστερη υπόθεση απόφαση.
- 125 Τέλος, κατά τρίτον, όσον αφορά το αναλόγου περιεχομένου επιχείρημα της IMG σχετικά με το αίτημά της για την αποκατάσταση των ζημιών οι οποίες, μολονότι προκλήθηκαν από την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2014, διατηρούνταν με το έγγραφο της 18ης Ιουλίου 2019, αρκεί η επισήμανση ότι το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές. Συγκεκριμένα, προς απόρριψη του εν λόγω αιτήματος ως απαράδεκτου, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 91 έως 93 της αναιρεσιβαλλόμενης διάταξης, όχι σε ουσιαστικές ή δικονομικές εκτιμήσεις σχετικά με τη φύση ή την αιτία των προβαλλόμενων ζημιών, αλλά στη μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων που ισχύουν για τα εισαγωγικά της δίκης έγγραφα και προβλέπονται στο άρθρο 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού του Διαδικασίας, κρίνοντας, κατ' ουσίαν, ότι η επιχειρηματολογία προς στήριξη του εν λόγω αιτήματος ήταν υπερβολικά λακωνική και ασαφής ώστε να είναι σε θέση να αποφανθεί επ' αυτού.
- 126 Επομένως, δεδομένου ότι ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος όπως και ο πρώτος, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Γ. Επί της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-620/20 P

- 127 Προς στήριξη των αιτημάτων της, η IMG προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως οι οποίοι αφορούν νομικά σφάλματα τα οποία ενέχει, αντιστοίχως, η απόρριψη ορισμένων εκ των αποζημιωτικών αιτημάτων της ως αβάσιμων (σκέψεις 69 έως 100 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης) και η απόρριψη των λοιπών αιτημάτων ως απαράδεκτων (σκέψεις 40 έως 68 της απόφασης αυτής).

1. Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 128 Όσον αφορά τα αιτήματα αποζημίωσης τα οποία απορρίφθηκαν επί της ουσίας με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η IMG υποστηρίζει, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο, μη συνάγοντας τις συνέπειες της ακύρωσης της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015 με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, παραβίασε την αρχή του δεδικασμένου, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 61, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά το οποίο, σε περίπτωση αναπομπής υπόθεσης ενώπιόν του, το Γενικό Δικαστήριο δεσμεύεται ως προς τα νομικά ζητήματα που έχουν επιλυθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, ενώ το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι αμφιβολίες της Επιτροπής σχετικά με το νομικό καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού δεν ήταν δικαιολογημένες, το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε, με τις σκέψεις 82 έως 86 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή δεν είχε πλέον δικαίωμα να εγείρει αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αυτό.
- 129 Δεύτερον, η IMG υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σειρά νομικών σφαλμάτων, με τις σκέψεις 86 έως 88 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθόσον αρνήθηκε να αναγνωρίσει ότι, υπό το πρίσμα των σχετικών διατάξεων της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, καθώς και των κανόνων δημοσίου διεθνούς δικαίου που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την κατανόηση της έννοιας του «διεθνούς οργανισμού» στην οποία αναφέρονται οι διατάξεις αυτές, η διαπιστωθείσα από το Δικαστήριο παρανομία συνιστά παράβαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων σε εκείνες τις οντότητες στις οποίες η Ένωση έχει αναθέσει καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού.
- 130 Συναφώς, η IMG ισχυρίζεται, καταρχάς, ότι, άπαξ μια οντότητα αναγνωρισθεί ως διεθνής οργανισμός, δεν μπορεί μετέπειτα να παύσει να αναγνωρίζεται ως τέτοιος διότι η αναγνώριση αυτή έχει οριστικό χαρακτήρα και δύναται να αντιταχθεί έναντι τρίτων, ιδιότητες οι οποίες απορρέουν από το δημόσιο διεθνές δίκαιο, εφόσον, βεβαίως, τα κράτη που είναι μέλη της δεν αποφασίσουν τα ίδια να τροποποιήσουν το καθεστώς της ή να θέσουν τέρμα στην ύπαρξή της. Κατά συνέπεια, η οντότητα αυτή έχει, δυνάμει του δημοσίου διεθνούς δικαίου και επί όσο χρονικό διάστημα υφίσταται, το δικαίωμα να εξακολουθεί να αναγνωρίζεται ως διεθνής οργανισμός.
- 131 Η IMG υποστηρίζει περαιτέρω ότι η αμφισβήτηση της αναγνωρισμένης ιδιότητας του διεθνούς οργανισμού μιας συγκεκριμένης οντότητας δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με βάση τον ειδικό ή αυτοτελή χαρακτήρα της έννοιας του «διεθνούς οργανισμού» κατά τη δημοσιονομική νομοθεσία του 2002 και του 2012, δεδομένου ότι η νομοθεσία αυτή πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο σύμφωνο προς τους σχετικούς κανόνες του δημοσίου διεθνούς δικαίου, λαμβανομένης υπόψη της υπεροχής των κανόνων αυτών στην ιεραρχία των κανόνων δικαίου.

- 132 Τέλος, η IMG υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η συνεκτίμηση του συνόλου των κρίσιμων εν προκειμένω νομικών και πραγματικών στοιχείων θα έπρεπε να οδηγήσει το Γενικό Δικαστήριο στο συμπέρασμα ότι η ιδιότητά της ως διεθνούς οργανισμού δεν δημιουργούσε καμία δικαιολογημένη αμφιβολία.
- 133 Τρίτον, η IMG προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 89 έως 93 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, αρνούμενο να διαπιστώσει την ύπαρξη προσβολής του δικαιώματος χρηστής διοίκησης ικανής να στοιχειοθετήσει την ευθύνη της Ένωσης, λαμβανομένης υπόψη της παρανομίας που είχε επισημανθεί από το Δικαστήριο με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P. Συγκεκριμένα, δεδομένων των μη δικαιολογημένων αμφιβολιών που οδήγησαν την Επιτροπή στο πάγωμα των συμβατικών της σχέσεων με την IMG, με την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, καθώς και της πλάνης περί το δίκαιο και του προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως που ενέχει η απόφαση αυτή, είναι σαφές ότι η εν λόγω παρανομία συνιστά προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη, και πιο συγκεκριμένα, παράβαση της υποχρέωσης που υπείχε το θεσμικό αυτό όργανο, δυνάμει του Χάρτη, να επιδείξει επιμέλεια κατά την εξέταση της κατάστασης της IMG, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου που απορρέει από την απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14).
- 134 Τέταρτον, κατά την IMG, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε, με τις σκέψεις 96 και 97 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η προβαλλόμενη από την IMG παράβαση της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012 δεν ήταν, εν πάση περιπτώσει, κατάφωρη.
- 135 Προς αντίκρουση των ανωτέρω, η Επιτροπή εκτιμά, πρώτον, ότι η αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 61, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι απαράδεκτη, αλυσιτελής και αβάσιμη. Συγκεκριμένα, αφορά εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου σχετικές με την απουσία παράβασης κανόνων δικαίου που αποσκοπούν στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, οι οποίες δεν μπορούν να αμφισβητηθούν στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, εν πάση περιπτώσει, ότι η παράβαση αυτή, ακόμη και αν μπορούσε να θεωρηθεί αποδεδειγμένη, δεν ήταν κατάφωρη. Τέλος, τόσο από την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P όσο και από τη διάταξη C-183/17 P-INT προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να αναγνωρίσει την IMG ως διεθνή οργανισμό κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012.
- 136 Δεύτερον, η αιτίαση ότι η διαπιστωθείσα από το Δικαστήριο παρανομία έπρεπε να χαρακτηριστεί ως παράβαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους διεθνείς οργανισμούς στους οποίους η Επιτροπή έχει αναθέσει καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού, λαμβανομένων υπόψη ορισμένων κανόνων δημοσίου διεθνούς δικαίου σχετικών με την έννοια του «διεθνούς οργανισμού», στην οποία αναφέρονται οι διατάξεις της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, είναι επίσης αλυσιτελής και αβάσιμη.
- 137 Συγκεκριμένα, το ζήτημα που πρέπει να επιλυθεί εν προκειμένω είναι όχι αν η Επιτροπή μπορεί να προβεί σε νέα εκτίμηση του νομικού καθεστώτος της IMG, αλλά αν οι διατάξεις της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, βάσει της οποίας το εν λόγω θεσμικό όργανο εξέφρασε συναφώς αμφιβολίες, συνιστούν κανόνες δικαίου που αποσκοπούν στην απονομή δικαιωμάτων σε οντότητες τελούσες στην κατάσταση της IMG. Οι εκτιμήσεις όμως του Γενικού Δικαστηρίου ως προς το ζήτημα αυτό δεν ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο.

- 138 Τρίτον, κατά την Επιτροπή, η σχετική με την προσβολή του δικαιώματος χρήστης διοίκησης αιτίαση αποτελεί νέο και, επομένως, απαράδεκτο ισχυρισμό, διότι δεν προβλήθηκε κατά τρόπο αρκούντως κατανοητό και λεπτομερή με τα υπομνήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδίκως. Εν πάση περιπτώσει, η εν λόγω αιτίαση είναι αβάσιμη. Συγκεκριμένα, η IMG δεν επιχειρεί καν να αποδείξει ότι, πέραν της παρανομίας που διαπίστωσε το Δικαστήριο, η Επιτροπή δεν επέδειξε επιμέλεια, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 92 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Επιπλέον, στη σκέψη 91 της απόφασης αυτής, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς συνήγαγε από την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P ότι δεν μπορούσε να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι πάγωσε τις συμβατικές σχέσεις της με την IMG επειδή υπήρχαν αμφιβολίες ως προς το νομικό καθεστώς της IMG.
- 139 Τέταρτον, κατά την Επιτροπή, η IMG δεν αποδεικνύει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς απέκλεισε την ύπαρξη κατάφωρης παράβασης της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 140 Όπως προκύπτει από την προηγούμενη παράθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων, ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως διαρθρώνεται σε τέσσερις χωριστές αιτιάσεις.

1) Επί της πρώτης αιτιάσεως, που αφορά παραβίαση της αρχής του δεδουλευμένου

- 141 Όσον αφορά, κατά πρώτον, την αιτίαση που συνοψίζεται στη σκέψη 128 της παρούσας απόφασης, υπενθυμίζεται ότι, αφού αναιρέσε στο σύνολό τους τις αποφάσεις T-29/15 και T-381/15 και αποφάνθηκε επί μέρους των προσφυγών και αγωγών επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις αυτές, το Δικαστήριο έκρινε πράγματι, με τη σκέψη 104 της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, ότι τα τρία στοιχεία επί των οποίων η Επιτροπή στήριξε τις από 16 Δεκεμβρίου 2014 και 8 Μαΐου 2015 αποφάσεις της, όπως αναλύθηκαν στις σκέψεις 92 έως 96 της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, δεν ήταν ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ιδιότητα της IMG ως διεθνούς οργανισμού κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012.
- 142 Εντούτοις, η διαπίστωση αυτή δεν μπορεί να ερμηνευθεί χωρίς να ληφθεί υπόψη το σκεπτικό της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, της οποίας αποτελεί τη λογική συνέχεια και της οποίας την έννοια και το περιεχόμενο υπενθύμισε το Δικαστήριο με τη διάταξη C-183/17 P-INT, όπως εκτίθεται στη σκέψη 51 της παρούσας απόφασης. Πλην όμως, από το σκεπτικό αυτό προκύπτει σαφώς ότι δεν είχε απαγορευτεί στην Επιτροπή να προβεί, σε επόμενο χρόνο, σε νέα εκτίμηση της ιδιότητας της IMG ως διεθνούς οργανισμού, αφού λάβει υπόψη το σύνολο των κρίσιμων πραγματικών και νομικών στοιχείων.
- 143 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε, με τις σκέψεις 82 έως 86 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, σε πλάνη περί το δίκαιο υπό το πρίσμα του άρθρου 61, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Επί της δεύτερης και της τέταρτης αιτιάσεως, που αφορούν την ύπαρξη κατάφωρης παράβασης της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012

- 144 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, τις αιτιάσεις που συνοψίζονται στις σκέψεις 129 έως 132 και 134 της παρούσας απόφασης, κατά τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικά σφάλματα, με τις σκέψεις 86 έως 88 και 96 έως 97 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθόσον δεν δέχθηκε ότι η

παράνομία που διαπίστωσε το Δικαστήριο με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P μπορούσε να χαρακτηριστεί ως κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, ενώ, αντιθέτως, οι διατάξεις της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012 σε σχέση με την οποίες διαπιστώθηκε η εν λόγω παράνομία έπρεπε να θεωρηθούν ως κανόνες που επιδιώκουν τέτοιο σκοπό λαμβανομένων υπόψη των κρίσιμων εν προκειμένω κανόνων του δημοσίου διεθνούς δικαίου, πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα.

- 145 Πρώτον, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για να μπορεί να στοιχειοθετηθεί η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης σε δεδομένη περίπτωση, είναι αναγκαίο, μεταξύ άλλων προϋποθέσεων, το πρόσωπο που ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας την οποία θεωρεί ότι υπέστη λόγω συμπεριφοράς ή πράξης της Ένωσης να αποδείξει την ύπαρξη παράβασης κανόνα δικαίου ο οποίος αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες (αποφάσεις της 4 Ιουλίου 2000, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, C-352/98 P, EU:C:2000:361, σκέψεις 41 και 42, και της 4ης Απριλίου 2017, Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, σκέψη 31).
- 146 Επιπλέον, η παράβαση αυτή πρέπει να είναι κατάφωρη, απαίτηση η οποία εξαρτάται από την εξουσία εκτιμήσεως που έχει το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης που παρέβη τον κανόνα αυτόν και από το αν το εν λόγω όργανο ή ο εν λόγω οργανισμός υπερέβη κατά πρόδηλο και σοβαρό τρόπο τα όρια που επιβάλλονται στην εξουσία αυτή, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, του βαθμού σαφήνειας και ακρίβειας του εν λόγω κανόνα, των δυσχερειών ερμηνείας ή εφαρμογής που ενδεχομένως προκύπτουν, καθώς και της πολυπλοκότητας της προς ρύθμιση κατάστασης (πρβλ. αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2000, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, C-352/98 P, EU:C:2000:361, σκέψεις 40, 43 και 44, και της 30ής Μαΐου 2017, Safa Nicu Serapan κατά Συμβουλίου, C-45/15 P, EU:C:2017:402, σκέψη 30).
- 147 Δεύτερον, εν προκειμένω, από το γράμμα και την οικονομία των κρίσιμων διατάξεων της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, ερμηνευόμενων υπό το πρίσμα των σκοπών που επιδιώκει η νομοθεσία αυτή, προκύπτει σαφώς ότι οι εν λόγω διατάξεις δεν μπορούν να θεωρηθούν, αυτές καθεαυτές, ότι αποσκοπούν στην απονομή δικαιωμάτων στις οντότητες έναντι των οποίων μπορούν να εφαρμοστούν.
- 148 Συγκεκριμένα, το άρθρο 53, στοιχείο γ', και το άρθρο 53δ του δημοσιονομικού κανονισμού του 2002, καθώς και το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012 αναθέτουν στην Επιτροπή την ευθύνη για την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης, προβλέποντας συγχρόνως διάφορες μεθόδους εκτέλεσης του προϋπολογισμού αυτού, εκ των οποίων μία, η καλούμενη «διαχείριση από κοινού με διεθνείς οργανισμούς» στον πρώτο από τους κανονισμούς αυτούς και «έμμεση διαχείριση» στον δεύτερο, παρέχει στο εν λόγω θεσμικό όργανο τη δυνατότητα να «ανατεθούν καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού» σε τέτοιους οργανισμούς, δυνατότητα στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως.
- 149 Επιπλέον, το άρθρο 53δ του δημοσιονομικού κανονισμού του 2002 ορίζει ρητώς, στις παραγράφους του 1 και 2, ότι ορισμένα καθήκοντα ανατίθενται σε διεθνή οργανισμό μόνον όταν η Επιτροπή εκτελεί τον προϋπολογισμό με από κοινού διαχείριση, δηλαδή όταν έχει αποφασίσει να κάνει χρήση της δυνατότητάς της να εφαρμόσει αυτήν τη μέθοδο εκτέλεσης του προϋπολογισμού, οπότε η ατομική συμφωνία που συνάπτεται με τον εν λόγω οργανισμό πρέπει να περιλαμβάνει λεπτομερείς διατάξεις όσον αφορά τα καθήκοντα αυτά. Ομοίως, το άρθρο 84, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του δημοσιονομικού κανονισμού του 2012 διευκρινίζει ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή αποφασίσει την εκτέλεση του προϋπολογισμού στο πλαίσιο έμμεσης

διαχείρισης, η απόφαση χρηματοδότησης προσδιορίζει ειδικότερα την εντεταλμένη οντότητα ή πρόσωπο, τα κριτήρια που χρησιμοποιήθηκαν για την επιλογή της οντότητας ή του προσώπου και τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί. Ανάλογο σύστημα, από την άποψη αυτή, προβλέπεται πλέον στο άρθρο 62, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και στο άρθρο 156, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού του 2018.

- 150 Τέλος, οι διάφορες αυτές διατάξεις πρέπει να ερμηνευθούν, όπως ορθώς υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 79 και 80 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 51 των προτάσεων του, υπό το πρίσμα της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 310, παράγραφος 5, και στο άρθρο 317, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 151 Λαμβανομένων υπόψη των καθηκόντων και της ευθύνης που ανατίθενται στην Επιτροπή, με βάση τις διατάξεις αυτές του πρωτογενούς δικαίου της Ένωσης και τους δημοσιονομικούς κανονισμούς, όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης, το θεσμικό αυτό όργανο είναι κατ' ουσίαν αρμόδιο να μεριμνά για την τήρηση της εν λόγω αρχής. Επομένως, στην περίπτωση που η Επιτροπή επιλέγει να θέσει σε εφαρμογή μέθοδο εκτέλεσης του προϋπολογισμού που απαιτεί τη συμμετοχή τρίτου, οφείλει, σε κάθε περίπτωση, κατά τη θέση σε εφαρμογή και στη συνέχεια καθ' όλη τη διάρκεια της εκτέλεσης των οικείων δημοσιονομικών καθηκόντων, να μεριμνά για την τήρηση των ισχυουσών προϋποθέσεων και δη εκείνων που διέπουν τη χορήγηση των αντίστοιχων κεφαλαίων και την μετέπειτα χρήση τους (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Φεβρουαρίου 2019, *Alfamicro* κατά Επιτροπής, C-14/18 P, EU:C:2019:159, σκέψεις 65 και 66, και της 16ης Ιουλίου 2020, *ADR Center* κατά Επιτροπής, C-584/17 P, EU:C:2020:576, σκέψεις 100 και 101).
- 152 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι σκοπός των επίμαχων διατάξεων είναι η θέσπιση δυνατότητας της Επιτροπής να αναθέτει, έχοντας ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και τηρώντας ένα σύνολο νομικών, διοικητικών, τεχνικών και δημοσιονομικών προϋποθέσεων καθώς και την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε διεθνείς οργανισμούς και όχι η απονομή στους διεθνείς οργανισμούς δικαιωμάτων όπως είναι τα δικαιώματα να τους ανατίθενται ή να διατηρούν τέτοια καθήκοντα.
- 153 Τρίτον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία της IMG κατά την οποία η παράβαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες απέρρευε από την υποχρέωση που υπέχει ο δικαστής της Ένωσης να λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο της εκ μέρους του ανάλυσης των διατάξεων που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 148 και 149 της παρούσας απόφασης, διάφορους κανόνες του δημοσίου διεθνούς δικαίου που αφορούν την αναγνώριση των διεθνών οργανισμών καθώς και τη δυνατότητα αντιτάξεως της εν λόγω αναγνώρισης, πρέπει, αφενός, να υπομνησθεί ότι, σε περίπτωση που η Επιτροπή έχει αναθέσει καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε δεδομένη οντότητα η οποία έχει την ιδιότητα του διεθνούς οργανισμού, η ανάθεση αυτή μπορεί πάντοτε να τύχει επανεξέτασης τηρουμένων των επιβαλλόμενων απαιτήσεων όσον αφορά τον τύπο και τη διαδικασία, εφόσον η απόφαση αυτή επανεξέτασης δικαιολογείται από νομική και πραγματική άποψη, όπως προκύπτει από τη σκέψη 111 της παρούσας απόφασης.
- 154 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι, ανεξαρτήτως οποιασδήποτε ανάλυσης του τυχόν περιεχομένου των κανόνων στους οποίους αναφέρεται η IMG και της δυνατότητας μιας οντότητας όπως αυτή να τους επικαλεστεί ενώπιον δικαστηρίου, οι εν λόγω κανόνες δεν μπορούσαν σε καμία περίπτωση να ληφθούν υπόψη προς τον σκοπό της έκδοσης απόφασης επί της υπό κρίση αγωγής αποζημιώσεως που στηρίζεται στον παράνομο χαρακτήρα της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015, όπως διαπίστωσε το Δικαστήριο με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P.

- 155 Συγκεκριμένα, καταρχάς, η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 στηρίζεται, όπως προκύπτει ιδίως από τις σκέψεις 31 και 46 της παρούσας απόφασης, ακριβώς στην ύπαρξη αμφιβολιών ως προς το κατά πόσον η IMG αποτελεί διεθνή οργανισμό κατά τη δημοσιονομική νομοθεσία του 2002 και του 2012, και όχι σε οριστική εκτίμηση, υπό τη μία ή την άλλη έννοια, της ιδιότητας αυτής.
- 156 Εν συνεχεία, το Δικαστήριο, μολονότι με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P ακύρωσε τις αποφάσεις αυτές επειδή δεν έβρισκαν έρεισμα σε νομικά και πραγματικά στοιχεία, σε καμία περίπτωση δεν αποφάνθηκε επί του άσχετου προς τις διαφορές που είχαν υποβληθεί στην κρίση του ζητήματος εάν, βάσει ανάλυσης μη ενέχουσας πλάνη περί το δίκαιο και λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των κρίσιμων πραγματικών και νομικών στοιχείων, έπρεπε να θεωρηθεί ότι η IMG αποτελούσε διεθνή οργανισμό, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 51 και 142 της παρούσας απόφασης.
- 157 Τέλος, το ζήτημα αυτό μπορεί πλέον να επιλυθεί από το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε ενώπιόν του κατά της απόφασης της 8ης Ιουνίου 2021, με την οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε οριστικώς επί του ζητήματος αυτού.
- 158 Όπως, εξάλλου, επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 57 των προτάσεων του, η IMG δεν μπορεί να στηριχθεί, προκειμένου να θεωρηθεί ότι υπάρχει παράβαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, σε κανόνες των οποίων η συνεκτίμηση προϋποθέτει κατ' ανάγκην ότι έχει προηγουμένως επιλυθεί, υπό την έννοια που προτείνει, ένα ζήτημα το οποίο είναι ταυτοχρόνως άσχετο με τις διαφορές των οποίων η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως αποτελεί την προέκταση όσον αφορά την παρανομία που διαπίστωσε το Δικαστήριο στην υπόθεση C-183/17 P και C-184/17 P και δυνάμενο να τεθεί στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως την οποία άσκησε παραλλήλως η ενδιαφερόμενη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και της οποίας η εκδίκαση εκκρεμούσε ακόμη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά τον χρόνο άσκησης της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.
- 159 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, με τις σκέψεις 86 έως 88 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η παρανομία που διαπίστωσε το Δικαστήριο με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί ως παράβαση κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, με βάση τις διατάξεις της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012 με γνώμονα τις οποίες διαπιστώθηκε αυτή η παρανομία. Επομένως, παρέλκει η εξέταση των επιχειρημάτων της IMG ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο επισημαίνοντας επαλλήλως, στις σκέψεις 96 και 97 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η παράβαση αυτή δεν ήταν, εν πάση περιπτώσει, κατάφωρη.

3) Επί της τρίτης αιτιάσεως, που αφορά παράβαση της υποχρέωσης επιμέλειας

- 160 Όσον αφορά, κατά τρίτον και τελευταίο, την αιτίαση που συνοψίζεται στη σκέψη 133 της παρούσας απόφασης και αφορά την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 90 έως 93 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθόσον δεν δέχθηκε την ύπαρξη, εν προκειμένω, παράβασης της υποχρέωσης της Επιτροπής να επιδείξει επιμέλεια κατά την εξέταση της κατάστασης της IMG, επισημαίνονται τα ακόλουθα.
- 161 Όσον αφορά το παραδεκτό, μολονότι προκύπτει, βεβαίως, ότι η κύρια αιτίαση που προέβαλε η IMG κατά της Επιτροπής στο πλαίσιο του αιτήματος αποζημίωσης αφορά την ύπαρξη κατάφωρης παράβασης της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, είναι εξίσου σαφές ότι η IMG προσήψε επίσης στην Επιτροπή ότι ταυτοχρόνως παραβίασε κατάφωρα και

άλλες αρχές και διατάξεις, μεταξύ των οποίων εκείνες που αφορούν την ασφάλεια δικαίου, την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, το δικαίωμα ακρόασης, καθώς και το δικαίωμα χρήστης διοίκησης, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 41 του Χάρτη.

- 162 Ειδικότερα, η IMG αναφέρθηκε ειδικώς, με τα πρωτοδίκως υποβληθέντα υπομνήματά της, σε ορισμένες αποφάσεις του δικαστή της Ένωσης με τις οποίες αποσαφηνίστηκε το περιεχόμενο της υποχρέωσης επιμέλειας που υπέχει η Διοίκηση της Ένωσης δυνάμει του άρθρου αυτού του Χάρτη, ήτοι στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München (C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14), και της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Masdar (UK) κατά Επιτροπής (C-47/07 P, EU:C:2008:726, σκέψη 92), καθώς και στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2015, Staelen κατά Διαμεσολαβητή (T-217/11, EU:T:2015:238, σκέψη 88). Επιπλέον, υποστήριξε επανειλημμένως, τόσο κατά την αρχική διαδικασία όσο και κατά τη διαδικασία που ακολούθησε τη μερική αναπομπή της υπόθεσης στο Γενικό Δικαστήριο, ότι οι αμφιβολίες τις οποίες είχε διατυπώσει η Επιτροπή στην απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 στηρίζονταν σε προδήλως εσφαλμένη και ελλιπή ανάλυση της έννοιας του «διεθνούς οργανισμού» που περιλαμβάνεται στη δημοσιονομική νομοθεσία του 2002 και του 2012, όπως επίσης και της κατάστασής της υπό το πρίσμα της έννοιας αυτής, καθώς και πλήθους πραγματικών στοιχείων, ιδίως εγγράφων, τα οποία έπρεπε να ληφθούν υπόψη για τον νομικό χαρακτηρισμό της κατάστασής της. Οι αιτιάσεις που αφορούν παράβαση της εν λόγω νομοθεσίας και παραβίαση της υποχρέωσης επιμέλειας ήταν επομένως, στην προκειμένη περίπτωση, άρρηκτα συνδεδεμένες, γεγονός που δικαιολογούσε την από κοινού εξέτασή τους (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουνίου 2022, SGL Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-65/21 P και C-73/21 P έως C-75/21 P, EU:C:2022:470, σκέψη 35).
- 163 Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή εξέλαβε ορθά το περιεχόμενο της υπό κρίση αιτίασης υποστηρίζοντας, στο αρχικό υπόμνημα αντικρούσεως και στις παρατηρήσεις της μετά τη μερική αναπομπή της υπόθεσης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 ήταν παράνομη, η παρανομία αυτή δεν συγκαταλεγόταν μεταξύ εκείνων «τις οποίες δεν θα είχε διαπράξει, υπό ανάλογες συνθήκες, μια διοικητική αρχή επιδεικνύουσα τη συνήθη σύνεση και επιμέλεια», δεδομένου ότι, αντιθέτως, η Επιτροπή επέδειξε με τις ενέργειες που ανέλαβε τη «συνήθη σύνεση και επιμέλεια».
- 164 Επί της ουσίας, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι ο παράνομος χαρακτήρας της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015, ήτοι της πράξης της Ένωσης ως προς την οποία εξετάζεται αν, εν προκειμένω, στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη της, έχει ήδη διαπιστωθεί από το Δικαστήριο με τις σκέψεις 92 έως 96 και 104 της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, οι οποίες έχουν αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 89 της παρούσας απόφασης.
- 165 Συναφώς, όπως υπογραμμίστηκε στις σκέψεις 22 και 23 της διάταξης C-183/17 P-INT και όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 46 και 49 της παρούσας απόφασης, το Δικαστήριο διαπίστωσε τον παράνομο χαρακτήρα της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015, καθόσον η Επιτροπή θεώρησε ότι υπήρχαν αμφιβολίες ως προς το νομικό καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού, κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, βάσει συλλογιστικής που ενείχε πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως δεδομένου ότι τα τρία στοιχεία που έλαβε υπόψη το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν τις αμφιβολίες αυτές.
- 166 Επιπλέον, από τις επίμαχες σκέψεις της απόφασης C-183/17 P και C-184/17 P, καθώς και από τις σκέψεις 85 έως 87 της ίδιας απόφασης, υπό το πρίσμα των οποίων πρέπει να ερμηνευθούν αυτές, προκύπτει ότι η ως άνω εκτίμηση της Επιτροπής, είτε όσον αφορά αυτή καθεαυτήν την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 είτε άλλα έγγραφα τα οποία η Επιτροπή έθεσε σε γνώση της IMG και τα

οποία αποτελούν μέρος της δικογραφίας στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας ένδικης διαδικασίας, δεν στηρίζεται σε καμία ανάλυση ούτε της λυσιτέλειας των τριών επίμαχων στοιχείων όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του «διεθνούς οργανισμού» κατά τη δημοσιονομική νομοθεσία του 2002 και του 2012 ούτε του περιεχομένου αυτής καθεαυτήν της έννοιας «διεθνής οργανισμός».

- 167 Τέλος, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η IMG προσκόμισε ένα σύνολο στοιχείων για να αποδείξει ότι συνιστά διεθνή οργανισμό, τα οποία η Επιτροπή παρέλειψε να εκτιμήσει.
- 168 Όσον αφορά, δεύτερον, το ζήτημα αν η υποχρέωση επιμέλειας συνιστά κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, του οποίου η παράβαση μπορεί να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης σε δεδομένη περίπτωση, εφόσον αποδεικνύεται ότι υπάρχει κατάφωρη παράβαση, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι η υποχρέωση αυτή, η οποία είναι συμφυής με το δικαίωμα χρηστής διοίκησης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41 του Χάρτη και έχει γενικώς εφαρμογή στη δράση της Διοίκησης της Ένωσης στις σχέσεις της με το κοινό, απαιτεί από τη Διοίκηση να ενεργεί με επιμέλεια και προσοχή (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουνίου 2022, SGL Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-65/21 P και C-73/21 P έως C-75/21 P, EU:C:2022:470, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 169 Ακολούθως, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, μια τέτοια υποχρέωση επιμέλειας αποτελεί κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, η παράβαση του οποίου μπορεί να στοιχειοθετήσει, υπό συγκεκριμένες περιστάσεις, την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης [πρβλ. αποφάσεις της 27ης Μαρτίου 1990, Grifoni κατά Επιτροπής, C-308/87, EU:C:1990:134, σκέψεις 6, 7 και 14, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Masdar (UK) κατά Επιτροπής, C-47/07 P, EU:C:2008:726, σκέψη 91, καθώς και της 4ης Απριλίου 2017, Διαμεσολαβητής κατά Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, σκέψεις 38 έως 41], ήτοι εφόσον αποδεικνύεται σε δεδομένη περίπτωση ότι η παράβαση είναι κατάφωρη σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 146 της παρούσας απόφασης.
- 170 Τέλος, η τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης έχει θεμελιώδη σημασία στην περίπτωση κατά την οποία το θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός της Ένωσης, του οποίου η συμπεριφορά ή μια πράξη αμφισβητείται σε δεδομένη περίπτωση, διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως (απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14), όπως αυτή που διέθετε εν προκειμένω η Επιτροπή, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 148 έως 152 της παρούσας απόφασης. Από τα ανωτέρω συνάγεται, ειδικότερα, ότι, όταν διάδικος επικαλείται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε το εν λόγω θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ελέγξει αν το εν λόγω θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός εξέτασε, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περίπτωσης. Πράγματι, μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να εξακριβωθεί ότι συντρέχουν τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η άσκηση της εν λόγω εξουσίας (αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14, και της 16ης Ιουνίου 2022, SGL Carbon κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-65/21 P και C-73/21 P έως C-75/21 P, EU:C:2022:470, σκέψη 31).
- 171 Επομένως, δεδομένης της φύσης της υποχρέωσης αυτής, η οποία συνδέεται άρρηκτα με το πλαίσιο εντός του οποίου ενεργεί η Διοίκηση της Ένωσης σε συγκεκριμένη περίπτωση, διαπιστώνεται η ύπαρξη κατάφωρης παράβασης μόνον κατόπιν κατά περίπτωση εξέτασης του συνόλου των κρίσιμων πραγματικών και νομικών στοιχείων, λαμβανομένων υπόψη του τομέα, των προϋποθέσεων και του πλαισίου εντός του οποίου το οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμός υπέχει την εν λόγω υποχρέωση, καθώς και των συγκεκριμένων περιστάσεων βάσει

των οποίων μπορεί να αποδειχθεί η μη τήρηση της υποχρέωσης αυτής (πρβλ. απόφαση της 4ης Απριλίου 2017, Διαμεσολαβητής κατά Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, σκέψεις 40 και 41).

- 172 Όσον αφορά, τρίτον, το ζήτημα αν αποδείχθηκε εν προκειμένω η ύπαρξη, ενδεχομένως κατάφωρης, παράβασης της υποχρέωσης αυτής, διαπιστώνεται ότι η συλλογιστική βάσει της οποίας το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 91 έως 97 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι δεν υπήρχε κατάφωρη παράβαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.
- 173 Συγκεκριμένα, προκειμένου να αποφανθεί επί των επιχειρημάτων της IMG, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, αφενός, ότι η ύπαρξη τέτοιας παράβασης έπρεπε να αποκλειστεί στο μέτρο που «δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν συνάπτει με μια οντότητα νέες συμβάσεις ανάθεσης αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης, όταν το καθεστώς διεθνούς οργανισμού της οντότητας αυτής μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση κατόπιν συναφών στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση του θεσμικού οργάνου». Η αιτιολογία αυτή, όμως, ήταν αλυσιτελής, καθόσον είχε διαπιστωθεί οριστικά, με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015 ήταν παράνομη επειδή έθετε υπό αμφισβήτηση το νομικό καθεστώς της IMG ως διεθνούς οργανισμού κατόπιν ανάλυσης στην οποία είχαν εμφολωρήσει πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ορισμένων στοιχείων επί των οποίων στηριζόταν και καθόσον η ενδεχόμενη ύπαρξη παράβασης ικανής να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης έπρεπε να εξετασθεί σε συνάρτηση με αυτή την προηγηθείσα απόφαση και με αυτήν ακριβώς την παρανομία, και όχι σε συνάρτηση με την εν γένει εξουσία της Επιτροπής να θέσει υπό αμφισβήτηση το νομικό καθεστώς της IMG βάσει άλλων στοιχείων που θα μπορούσαν να περιέλθουν σε γνώση της στο μέλλον.
- 174 Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η IMG δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους η πλάνη περί το δίκαιο και η πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που οδήγησαν το Δικαστήριο στην ακύρωση της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015 συνιστούσαν παράβαση της υποχρέωσης επιμέλειας που υπέχει η Επιτροπή. Ωστόσο, η επιχειρηματολογία της IMG προσδιόριζε, κατά τρόπο σαφή, ακριβή και συγκεκριμένο, την ύπαρξη μιας τέτοιας παράβασης, η οποία συνίστατο στην εκ μέρους του οργάνου αυτού έκδοση απόφασης που έθετε υπό αμφισβήτηση την ιδιότητά της ως διεθνούς οργανισμού, κατά την έννοια της δημοσιονομικής νομοθεσίας του 2002 και του 2012, βάσει αποσπασματικών στοιχείων, η εξέταση των οποίων από το Δικαστήριο είχε οδηγήσει στη διαπίστωση ότι δεν προσφέρονταν για τη δικαιολόγηση των αμφιβολιών αυτών, τόσο από πραγματική όσο και από νομική άποψη, και ότι η συνεκτίμησή τους από την Επιτροπή ενείχε τόσο πλάνη περί το δίκαιο όσο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 175 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι δεν δέχθηκε την ύπαρξη παράβασης της υποχρέωσης επιμέλειας που υπείχε εν προκειμένω η Επιτροπή. Εξάλλου, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε θέση επί του ζητήματος αν η παράβαση αυτή ήταν κατάφωρη σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η εν λόγω πλάνη περί το δίκαιο συνεπάγεται την αναίρεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε, με τη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το αίτημα της IMG περί αποζημίωσης ως αβάσιμο.

2. Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 176 Όσον αφορά τα αιτήματα αποζημίωσης που απορρίφθηκαν ως απαράδεκτα από το Γενικό Δικαστήριο, η IMG υποστηρίζει, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει και υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο, με τις σκέψεις 49 έως 59 και 68 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, καθόσον απέρριψε ως απαράδεκτα τα αιτήματά της να υποχρεωθεί η Επιτροπή, με την επιβολή υποχρέωσης για επιχείρηση θετικής ενέργειας, σε αποκατάσταση εις είδος μέρους των ζημιών που προκλήθηκαν με την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015. Συγκεκριμένα, πρόσωπο που επιδιώκει την αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη από πράξη ή συμπεριφορά καταλογιστέα στην Ένωση παραδεκτώς και βασίμως ζητεί η αποκατάσταση αυτή να λάβει χώρα εις είδος στις περιπτώσεις που προσφέρονται προς τούτο, όπως εν προκειμένω. Εν συνεχεία, η IMG περιορίστηκε, με τις γραπτές παρατηρήσεις της κατόπιν της μερικής αναπομπής της υπόθεσης στο Γενικό Δικαστήριο, να αποσαφηνίσει υπό την έννοια αυτή το αίτημα αποζημίωσης που περιλαμβανόταν ήδη στο εισαγωγικό δικόγραφο, προκειμένου να το επικαιροποιήσει. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν ανέφερε, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, οποιονδήποτε βάσιμο λόγο που θα δικαιολογούσε τη μη ικανοποίηση του αιτήματος αυτού.
- 177 Δεύτερον, κατά την IMG, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη επίσης την υποχρέωση αιτιολόγησης που υπέχει και υπέπεσε σε σειρά νομικών σφαλμάτων, με τις σκέψεις 60 και 68 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, κρίνοντας ότι ορισμένες από τις υλικές ζημίες που επικαλέστηκε η IMG ήταν νέες και απορρίπτοντας ως απαράδεκτα, για τον λόγο αυτόν, τα αντίστοιχα αιτήματα. Συγκεκριμένα, τα αιτήματα αυτά αποτελούν απλώς επανάληψη, υπό μορφή που προσαρμόστηκε και αναπτύχθηκε δεόντως, αιτημάτων που περιλαμβάνονταν ήδη στο εισαγωγικό δικόγραφο.
- 178 Τρίτον, η IMG υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη επίσης την υποχρέωσή του αιτιολόγησης και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επειδή, με τις σκέψεις 63 και 68 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, απέρριψε ως απαράδεκτο το αίτημά της για ικανοποίηση ηθικής βλάβης λόγω προσβολής της φήμης της, η οποία αποτιμήθηκε σε 10 εκατομμύρια ευρώ, για τον λόγο ότι είχε μεταβληθεί η φύση του αιτήματος αυτού σε σχέση με το αίτημα για συμβολική αποζημίωση ύψους ενός ευρώ που είχε υποβληθεί με το εισαγωγικό δικόγραφο. Συγκεκριμένα, αφενός, η IMG ανέφερε ότι το συμβολικό αυτό αριθμητικό ποσό είχε προταθεί υπό την επιφύλαξη συμπλήρωσης, πράγμα το οποίο η IMG αιτιολόγησε και ανέπτυξε λεπτομερώς με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε μετά τη μερική αναπομπή της υπόθεσης από το Δικαστήριο. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο έχει πλήρη δικαιοδοσία στις χρηματικές διαφορές, η οποία του απαγορεύει να κρίνει απαράδεκτο αίτημα όπως το υποβληθέν στην προκειμένη περίπτωση.
- 179 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του συνόλου των ως άνω επιχειρημάτων.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 180 Επισημαίνεται, καταρχάς, ότι το αίτημα αποζημίωσης επί του οποίου το Γενικό Δικαστήριο ήταν αρμόδιο και κλήθηκε να αποφανθεί στο πλαίσιο της υπόθεσης T-381/15 RENV ήταν μόνον το αίτημα που ανέπεμψε το Δικαστήριο στο Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, αποκλεισμένου οποιουδήποτε άλλου αιτήματος.

- 181 Όπως, όμως, προκύπτει από το σημείο 4 του διατακτικού της απόφασης αυτής και από τις σκέψεις 1, 33, 39, 100 και 105 της εν λόγω απόφασης, οι οποίες αποτελούν το αναγκαίο έρεισμα του διατακτικού αυτού, το αίτημα αποζημίωσης που ανέπεμψε το Δικαστήριο στο Γενικό Δικαστήριο αντιστοιχούσε σε εκείνο που προέβαλε η IMG με το εισαγωγικό δικόγραφο της προσφυγής της στην υπόθεση T-381/15, του οποίου αποκλειστικό αντικείμενο ήταν, αφενός, η αποκατάσταση υλικής ζημίας την οποία η IMG είχε αποτιμήσει σε 28 εκατομμύρια ευρώ και, αφετέρου, η ικανοποίηση ηθικής βλάβης λόγω προσβολής της φήμης της ενδιαφερομένης με την καταβολή συμβολικού ποσού ενός ευρώ, όπως υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 22, 46 και 48 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, οι οποίες δεν αμφισβητήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου.
- 182 Εντούτοις, όπως προκύπτει από τις διαπιστώσεις στις οποίες ορθώς προέβη το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 40 έως 42, 46, 48, 53, 54, 60 και 63 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, το αίτημα αποζημίωσης επί του οποίου η IMG κάλεσε το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί με τις παρατηρήσεις που του υπέβαλε μετά τη μερική αναπομπή της υπόθεσης επεκτάθηκε, κατά τρόπο πρόδηλο και σημαντικό, πέραν του αρχικού του αντικειμένου, καθόσον προστέθηκε σε αυτό ένα σύνολο νέων επιμέρους αιτημάτων με τα οποία ζητήθηκε, πρώτον, η επιβολή ενός ευρέος φάσματος υποχρεώσεων για επιχείρηση θετικής ενέργειας, δεύτερον, η αποκατάσταση υλικών ζημιών νέων ή διαφορετικών σε σχέση με τις αρχικώς προβληθείσες και, τρίτον, η ικανοποίηση ηθικής βλάβης αποτιμώμενης πλέον όχι στο συμβολικό ποσό του 1 ευρώ αλλά σε 10 εκατομμύρια ευρώ.
- 183 Πάντως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό να μεταβάλλει, κατόπιν της ολικής ή μερικής αναπομπής διαφοράς στο Γενικό Δικαστήριο από το Δικαστήριο, ο προσφεύγων, με νέα αιτήματα, το αντικείμενο της διαφοράς αυτής, όπως είχε αρχικώς υποβληθεί στον πρώτο δικαστή, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, το αντικείμενο αυτό οριοθετείται μόνον από τα αιτήματα που υποβλήθηκαν με το εισαγωγικό δικόγραφο (αποφάσεις της 25ης Σεπτεμβρίου 1979, Επιτροπή κατά Γαλλίας, 232/78, EU:C:1979:215, σκέψη 3, και της 7ης Νοεμβρίου 2019, Rose Vision κατά Επιτροπής, C-346/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:939, σκέψεις 43 και 46), όπως έχουν ενδεχομένως προσαρμοστεί ή αποσαφηνιστεί, υπό τον όρο της τήρησης των εφαρμοστέων προϋποθέσεων και απαιτήσεων, κατά το στάδιο της πρωτοβάθμιας δίκης.
- 184 Επομένως, εν προκειμένω, η IMG δεν μπορούσε παραδεκτώς να τροποποιήσει το αίτημα αποζημίωσης που είχε υποβάλει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της υπόθεσης T-381/15 και επί του οποίου το δικαστήριο αυτό κλήθηκε να αποφανθεί εκ νέου κατόπιν της μερικής αναπομπής με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, όπως ορθώς έκρινε το εν λόγω δικαστήριο στη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης.
- 185 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε απλώς επαρκώς κατά νόμο, αλλά επιπλέον, δικαιολόγησε νομίμως την απόφασή του να απορρίψει ως απαράδεκτα, με τη σκέψη 68 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, τα αιτήματα που είχαν υποβληθεί ενώπιόν του κατά παράβαση της προαναφερθείσας επιταγής.
- 186 Κατά συνέπεια, ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν τα επιχειρήματα με τα οποία η IMG αμφισβητεί την αιτιολογία που παρατίθεται ως εκ περισπού στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σχετικά με τη δυνατότητα ενός διαδίκου να υποβάλει, στο πλαίσιο αιτήματος αποζημίωσης, επιμέρους αιτήματα για την έκδοση διαταγών προς επιχείρηση θετικής ενέργειας.

V. Επί της αγωγής στην υπόθεση T-381/15 RENV

A. Επί της εκδίκασως της διαφοράς

- 187 Όταν η διαφορά είναι, εν όλω ή εν μέρει, ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί, δυνάμει του άρθρου 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποφανθεί το ίδιο οριστικά, κατά περίπτωση, επί της διαφοράς ή επί μέρους της διαφοράς το οποίο είναι ώριμο προς εκδίκαση, αναπέμποντας, εφόσον απαιτείται, το μέρος της διαφοράς το οποίο δεν είναι ώριμο προς εκδίκαση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (πρβλ. απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, σκέψη 103, και απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2021, Vialto Consulting κατά Επιτροπής, C-650/19 P, EU:C:2021:879, σκέψη 139).
- 188 Εν προκειμένω, στο μέτρο που ορισμένες πτυχές του αιτήματος αποζημίωσης που μνημονεύεται στη σκέψη 181 της παρούσας απόφασης αποτέλεσαν αντικείμενο κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και στο μέτρο που η εξέταση των πτυχών αυτών δεν απαιτεί τη λήψη κανενός συμπληρωματικού μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας ή τη διεξαγωγή αποδείξεων, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι πτυχές αυτές είναι ώριμες προς εκδίκαση και ότι πρέπει να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επ' αυτών [βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 8ης Σεπτεμβρίου 2020, Επιτροπή και Συμβούλιο κατά Carreras Sequeros κ.λπ., C-119/19 P και C-126/19 P, EU:C:2020:676, σκέψη 130, και της 2ας Δεκεμβρίου 2021, Επιτροπή και GMB Glasmanufaktur Brandenburg κατά Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P και C-888/19 P, EU:C:2021:973, σκέψη 104], εντός των ορίων που ακολουθούν.

B. Επί της ύπαρξης κατάφωρης παράβασης της υποχρέωσης επιμέλειας που υπέχει εν προκειμένω η Επιτροπή

- 189 Πρώτον, η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση όσον αφορά το ζήτημα αν η παράβαση της υποχρέωσης επιμέλειας που υπείχε η Επιτροπή έναντι της IMG κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015, όπως διαπιστώθηκε στις σκέψεις 173 έως 175 της παρούσας απόφασης, είναι ή όχι κατάφωρη κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 146 της παρούσας απόφασης, ώστε να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης.
- 190 Συναφώς, επισημαίνεται, καταρχάς, ότι, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, η έννοια του «διεθνούς οργανισμού», στην οποία αναφέρεται η δημοσιονομική νομοθεσία του 2002 και του 2012, είναι γενική έννοια της οποίας η ερμηνεία, στο πλαίσιο της νομοθεσίας αυτής, μπορεί να προκαλέσει δυσχέρειες ελλείψει, μεταξύ άλλων, σχετικής νομολογίας.
- 191 Εν συνεχεία, η Επιτροπή βασίμως επίσης υπογραμμίζει ότι η εφαρμογή της έννοιας αυτής μπορούσε επίσης, εν προκειμένω, να αποδειχθεί πολύπλοκη και να προκαλέσει δυσχέρειες κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής κατάστασης της IMG, όπως συνοψίστηκε στη σκέψη 18 της παρούσας απόφασης.
- 192 Εντούτοις, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, καίτοι τέτοιες δυσχέρειες ερμηνείας και εφαρμογής είναι ικανές να εξηγήσουν τη συμπεριφορά ενός θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού στην περίπτωση που αποδειχθεί ότι το εν λόγω όργανο ή οργανισμός ενήργησε ως θα ενεργούσε μια διοικητική αρχή επιδεικνύουσα τη συνήθη σύνεση και επιμέλεια υπό παρόμοιες συνθήκες (πρβλ. απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2019, HTTS κατά Συμβουλίου, C-123/18 P, EU:C:2019:694, σκέψη 43), εντούτοις δεν επιτρέπουν τη θεραπεία της πρόδηλης έλλειψης

επιμέλειας στο πλαίσιο εξέτασης όπως εκείνη στην οποία κλήθηκε η Επιτροπή να προβεί εν προκειμένω όσον αφορά την κατάσταση της IMG (πρβλ. απόφαση της 4ης Απριλίου 2017, Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής κατά Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), ιδίως όταν αυτή η έλλειψη επιμέλειας συνίσταται σε παράλειψη υποβολής ερωτημάτων τα οποία είναι καίριας σημασίας για την εξέταση αυτή ή στην άντληση συμπερασμάτων σαφώς ακατάλληλων, ελλειμματικών, μη εύλογων ή μη τεκμηριωμένων (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Απριλίου 2017, Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής κατά Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, σκέψεις 104 έως 106, 109, 112, 114 και 117).

- 193 Πράγματι, εν προκειμένω, οι ενδεχόμενες δυσχέρειες ερμηνείας και εφαρμογής για τις οποίες έγινε λόγος στις σκέψεις 190 και 191 της παρούσας απόφασης δεν μπορούν να εξηγήσουν την έκδοση απόφασης που στερείται κατά τόσο πρόδηλο τρόπο νομικής και πραγματικής αιτιολόγησης, όπως συνέβη με την απόφαση της 8ης Μαΐου 2015, ως προς την οποία διαπιστώθηκε οριστικά, με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P, ότι, αφενός, δεν περιείχε καμία νομική ανάλυση της έννοιας του «διεθνούς οργανισμού» κατά τη δημοσιονομική νομοθεσία του 2002 και του 2012 και ότι, αφετέρου, τα στοιχεία που προβλήθηκαν προς στήριξη της ήταν ακατάλληλα προκειμένου να θέσουν υπό αμφισβήτηση την ιδιότητα της IMG ως διεθνούς οργανισμού.
- 194 Επομένως, αποδεικνύεται η ύπαρξη κατάφωρης παράβασης της υποχρέωσης επιμέλειας που βάρυνε εν προκειμένω την Επιτροπή.

Γ. Επί των προβαλλόμενων ζημιών και επί της αιτιώδους συνάφειας με τη διαπιστωθείσα παράβαση

- 195 Όσον αφορά, δεύτερον, τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης σε μια δεδομένη περίπτωση, πέραν της διαπιστωθείσας στην προηγούμενη σκέψη, υπενθυμίζεται ότι οι προϋποθέσεις αυτές αφορούν, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, αφενός, το υποστατό της προβαλλόμενης ζημίας ή των προβαλλόμενων ζημιών και, αφετέρου, την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της επίμαχης συμπεριφοράς της Ένωσης, αφενός, και της εν λόγω ζημίας ή των εν λόγω ζημιών, αφετέρου (απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2021, Vialto Consulting κατά Επιτροπής, C-650/19 P, EU:C:2021:879, σκέψη 138 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 196 Εν προκειμένω, η IMG ζητεί την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και την αποκατάσταση της υλικής ζημίας που της προξένησε η απόφαση της 8ης Μαΐου 2015. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 55 και 185 της παρούσας απόφασης, τα εν λόγω αποζημιωτικά αιτήματα ορθώς κρίθηκαν εν μέρει απαράδεκτα από το Γενικό Δικαστήριο. Επομένως, στον παρόν στάδιο της δίκης εξακολουθούν να εκκρεμούν μόνον εκείνα από τα αιτήματα που αφορούν, αφενός, την ηθική βλάβη που συνίσταται στην προσβολή της φήμης της IMG, αποτιμώμενη σε συμβολικό ποσό ενός ευρώ, και, αφετέρου, την υλική ζημία που συνίσταται, κατ' ουσίαν, σε ενδεχόμενη απώλεια ευκαιρίας, για την ενδιαφερομένη, να της αναθέσει η Επιτροπή νέες συμβάσεις ανάθεσης καθηκόντων υπό την ιδιότητα εντεταλμένου διεθνούς οργανισμού για την εκτέλεση του προϋπολογισμού στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης του προϋπολογισμού της Ένωσης και να λάβει για τον λόγο αυτό, ως «έμμεσα έξοδα», ποσό που αντιστοιχεί σε κατ' αποκοπήν ποσοστό των γενικών διοικητικών εξόδων που μπορούν να θεωρηθούν ως πραγματικές επιλέξιμες δαπάνες για χρηματοδότηση από την Ένωση.

- 197 Συναφώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η μη υλική ζημία ή η ηθική βλάβη μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να θεωρηθεί ότι ικανοποιήθηκε προσηκόντως και επαρκώς με την ακύρωση της παράνομης πράξης που την προκάλεσε (αποφάσεις της 9ης Ιουλίου 1987, Hochbaum και Rawes κατά Επιτροπής, 44/85, 77/85, 294/85 και 295/85, EU:C:1987:348, σκέψη 22, της 28ης Φεβρουαρίου 2008, Neirinck κατά Επιτροπής, C-17/07 P, EU:C:2008:134, σκέψη 98, της 28ης Μαΐου 2013, Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψη 72, καθώς και της 30ής Μαΐου 2017, Safa Nicu Sepahan κατά Συμβουλίου, C-45/15 P, EU:C:2017:402, σκέψη 49).
- 198 Εν προκειμένω, έχει βεβαίως αποδειχθεί ότι η κατάφωρη παράβαση, εκ μέρους της Επιτροπής, της υποχρέωσης επιμέλειας που υπείχε προξένησε στην IMG ηθική βλάβη υπό τη μορφή προσβολής της φήμης της, καθόσον το εν λόγω θεσμικό όργανο εξέδωσε απόφαση με την οποία δημιουργήθηκαν αμφιβολίες ως προς την ιδιότητα της οντότητας αυτής ως διεθνούς οργανισμού βάσει στοιχείων που δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν τέτοιες αμφιβολίες τόσο από νομική όσο και από πραγματική άποψη. Ειδικότερα, η IMG προσκόμισε εμπροθέσμως, ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία που βεβαιώνουν επαρκώς την απήχηση της απόφασης αυτής στους θεσμικούς και επαγγελματικούς ενδιαφερόμενους κύκλους, σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο.
- 199 Ωστόσο, το Δικαστήριο διαπίστωσε τον παράνομο χαρακτήρα της εν λόγω απόφασης και την ακύρωσε με την απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P. Επιπλέον, η σαφής διατύπωση της διαπίστωσης αυτής είναι κατάλληλη να διασφαλίσει, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 197 της παρούσας απόφασης, την προσήκουσα και επαρκή ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη η IMG, λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εντάσσεται η διατύπωση αυτή.
- 200 Ως εκ τούτου, τα αποζημιωτικά αιτήματα της IMG πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα κατά το μέρος που αφορούν την ηθική βλάβη που απορρέει από τον παράνομο χαρακτήρα της απόφασης της 8ης Μαΐου 2015.
- 201 Δεύτερον, η διαφορά δεν είναι, αντιθέτως, ώριμη προς εκδίκαση κατά το μέρος που αφορά την υλική ζημία της οποίας την αποκατάσταση παραδεκτώς ζητεί η IMG.
- 202 Συγκεκριμένα, μολονότι το αποζημιωτικό αίτημα της IMG αποτέλεσε, στο σύνολό του, αντικείμενο γραπτής και προφορικής κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το δικαστήριο αυτό δεν ανέλυσε το βάσιμο των αξιώσεων της ενδιαφερομένης σχετικά με την εν λόγω υλική ζημία. Επιπλέον, από την εξέταση των στοιχείων της δικογραφίας της πρωτοβάθμιας δίκης προκύπτει ότι το Δικαστήριο δεν διαθέτει, στο παρόν στάδιο, όλα τα πραγματικά στοιχεία που είναι αναγκαία για να μπορέσει να προβεί το ίδιο, με επαρκή βεβαιότητα, στις περίπλοκες πραγματικές εκτιμήσεις που συνεπάγεται η ανάλυση αυτή, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του γεγονότος, που υπομνήσθηκε τόσο στην απόφαση C-183/17 P και C-184/17 P όσο και στη σκέψη 45 της παρούσας απόφασης, ότι η εν λόγω υλική ζημία μπορούσε να συνίσταται μόνο σε ενδεχόμενη απώλεια, για την IMG, της ευκαιρίας να της ανατεθούν καθήκοντα εκτέλεσης του προϋπολογισμού υπό την ιδιότητα του διεθνούς οργανισμού.
- 203 Κατά συνέπεια, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ύπαρξης και, ενδεχομένως, επί της έκτασης της προβαλλόμενης υλικής ζημίας, καθώς και, σε περίπτωση που αυτή αποδειχθεί επαρκώς κατά νόμον, επί της ύπαρξης

αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της εν λόγω ζημίας και της κατάφωρης παράβασης της υποχρέωσης επιμέλειας που υπείχε εν προκειμένω η Επιτροπή, όπως αυτή διαπιστώνεται οριστικά από το Δικαστήριο με την παρούσα απόφαση.

VI. Επί των δικαστικών εξόδων

- 204 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 205 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η IMG ηττήθηκε στην υπόθεση C-619/20 P, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της υπόθεσης αυτής, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.
- 206 Αντιθέτως, όσον αφορά τις υποθέσεις C-620/20 P και T-381/15 RENV, υπενθυμίζεται ότι, μολονότι η IMG και η Επιτροπή ηττήθηκαν αμφότερες ως προς ορισμένα από τα αιτήματά τους, το αίτημα της IMG για αποζημίωση πρέπει να αναπεμφθεί εν μέρει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα σε αμφότερες τις υποθέσεις αυτές, σύμφωνα με το άρθρο 137 του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις C-619/20 P και C-620/20 P προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-619/20 P.
- 3) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Σεπτεμβρίου 2020, IMG κατά Επιτροπής (T-381/15 RENV, EU:T:2020:406), κατά το μέρος που απέρριψε ως αβάσιμο το αίτημα της International Management Group (IMG) για αποκατάσταση της ζημίας που υποστηρίζει ότι της προκάλεσε η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μη συνάψει πλέον με την IMG νέες συμβάσεις ανάθεσης καθηκόντων στο πλαίσιο έμμεσης διαχείρισης, απόφαση που περιέχεται στο από 8 Μαΐου 2015 έγγραφο του εν λόγω θεσμικού οργάνου.
- 4) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-620/20 P κατά τα λοιπά.
- 5) Απορρίπτει την αγωγή στην υπόθεση T-381/15 RENV κατά το μέρος που αφορά το αίτημα ικανοποίησης της ηθικής βλάβης την οποία προξένησε στην International Management Group (IMG) η μνημονευόμενη στο σημείο 3 του παρόντος διατακτικού απόφαση.
- 6) Αναπέμπει την υπόθεση T-381/15 RENV ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του αιτήματος που μνημονεύεται στο σημείο 3 του παρόντος διατακτικού, κατά το μέρος που αφορά την υλική ζημία την οποία επικαλείται η International Management Group (IMG).

- 7) Καταδικάζει την **International Management Group (IMG)** στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση C-619/20 P.
- 8) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα στις υποθέσεις C-620/20 P και T-381/15 RENV.

(υπογραφές)